

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

П О В І Д О М Л Е Н Н Я про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

25 липня 2023 року

Слідчий першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Карпов Едуард Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42015000000001642 від 05.08.2015 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 365 (в редакції від 07.04.2011); ч. 3 ст. 258 (в редакції від 21.09.2006); ст. 340; п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009) Кримінального кодексу України, встановивши наявність достатніх підстав для повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

П О В І Д О М И В:

**Рябошапці Василю Володимировичу,
04.02.1992 року народження,
уродженцю с. Веселий Кут
Тальнівського району Черкаської
області, громадянину України,
зареєстрованому за адресою:
проспект Валерія Лобановського,
152-А, (гурт.), м. Київ,**

про те, що він підозрюється у вчиненні:

- перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, яке супроводжувалося застосуванням зброї, що спричинило тяжкі наслідки, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 365 КК України (в редакції від 07.04.2011);

- терористичного акту, тобто застосуванні зброї, що створювало небезпеку для життя та здоров'я людей, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, впливу на прийняття рішень та вчинення дій об'єднаннями громадян, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, які призвели до інших тяжких наслідків та загибелі людей, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 258 КК України (в редакції від 21.09.2006);
- незаконного перешкоджання організації та проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, вчиненого службовою особою, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ст. 340 КК України;
- умисних вбивств та закінчених замахів на умисні вбивства більше двох осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто кримінальних правопорушень, передбачених п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (в редакції від 05.11.2009) та ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (в редакції від 05.11.2009).

Тобто, **Рябошапка Василь Володимирович** обґрунтовано підозрюється у вчиненні за сукупністю кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 365 (в редакції від 07.04.2011); ч. 3 ст. 258 (в редакції від 21.09.2006); ст. 340; п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ч. 2 ст. 15 п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції 05.11.2009) КК України.

Зазначені кримінальні правопорушення вчинені **Рябошапкою В.В.** за таких обставин.

Відповідно до наказу від 29.08.2013 №41о/с начальника ГУМВС України в м. Києві **Рябошапка В.В.** призначений на посаду міліціонера-альпініста штурмового взводу №3 роти спеціального призначення полку міліції особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві. Наказом начальника ГУМВС України в м. Києві від 31.05.2013 за №389 о/с **Рябошапці В.В.** присвоєне спеціальне звання – сержант міліції.

Сержант міліції **Рябошапка В.В.**, відповідно до ст.ст. 1, 10, 20 Закону України «Про міліцію» виконував функції офіційного представника державного озброєного органу виконавчої влади, який має захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, одним з основних завдань якого є зобов'язання забезпечувати особисту безпеку громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів та громадський порядок, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, тобто являвся представником влади та службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», перебуваючи на посаді міліціонера-альпініста штурмового взводу №3 роти спеціального призначення полку міліції особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, **Рябошапка В.В.** був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5 Закону України «Про міліцію»,

покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

Відповідно до положень ст.ст. 1, 2, 10 Закону України «Про міліцію», міліція в Україні – державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, одним з основних завдань якого є забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів та громадського порядку.

Згідно зі статтею 12 Закону міліція має право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю у випадках і в порядку, передбачених цим Законом.

Працівники міліції мають право застосовувати заходи фізичного впливу, у тому числі прийоми рукопашного бою, для припинення правопорушень, подолання протидії законним вимогам міліції, яка здійснюється із застосуванням сили щодо працівників міліції або інших осіб, якщо інші способи були застосовані та не забезпечили виконання покладених на міліцію обов'язків (стаття 13 Закону).

Також, працівники міліції мають право застосовувати наручники, гумові кийки, засоби зв'язування, сльозоточиві речовини, світлозвукові пристрої відволікаючої дії, пристрої для відкриття приміщень і примусової зупинки транспорту, водомети, бронемашини та інші спеціальні і транспортні засоби, а також використовувати службових собак для захисту громадян і самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу їх життю або здоров'ю; припинення масових безпорядків і групових порушень громадського порядку (стаття 14 Закону).

Застосуванню сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї повинно передувати попередження про намір їх використання, якщо дозволяють обставини. Без попередження фізична сила, спеціальні засоби і зброя можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції.

Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що загрожує життю і здоров'ю людей, працівників міліції, або збройного нападу чи збройного опору.

У разі неможливості уникнути застосування сили, вона не повинна перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на міліцію обов'язків, і має зводитись до мінімуму можливості завдання шкоди здоров'ю правопорушників та інших громадян. При завданні шкоди міліція забезпечує надання необхідної допомоги потерпілим в найкоротший строк.

Перевищення повноважень щодо застосування сили, у тому числі спеціальних засобів і зброї, тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Відповідно до Положення про підрозділ міліції особливого призначення «Беркут», затвердженого наказом МВС України 18 травня 2004 року № 529, цей підрозділ є високомобільним спеціальним підрозділом, створеним для забезпечення правопорядку під час проведення загальнодержавних, резонансних громадсько-політичних, спортивно-видовищних, культурно-масових, релігійних заходів, припинення групових порушень громадського порядку та масових заворушень, проведення спеціальних операцій із затримання озброєних злочинців, ліквідації аварій, стихійних лих, а також здійснення фізичної охорони службових осіб.

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням. Свою діяльність здійснює в межах повноважень, відповідно до принципів законності, гуманізму, гласності, поваги прав людини.

Підрозділ є самостійним структурним підрозділом міліції громадської безпеки головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

Підрозділ безпосередньо підпорядковується начальникам ГУМВС, УМВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а організаційно-методичне забезпечення його роботи здійснюється тільки їх заступниками – начальниками міліції громадської безпеки.

З метою виконання покладених на них завдань та при проведенні спеціальних операцій працівники підрозділу мають право застосовувати вогнепальну зброю, у тому числі снайперську, спеціальні засоби та заходи фізичного впливу, у випадках, які передбачені статтями 12-15 Закону України «Про міліцію», постановою Кабінету Міністрів України від 27 лютого 1991 року № 49 «Про затвердження Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку в Українській РСР».

Підрозділ очолює командир, який призначається на посаду та звільняється з посади наказом Міністра внутрішніх справ України.

Виконання службових обов'язків особовий склад підрозділу здійснює в спеціальному обмундируванні, екіпірованому знаками розрізнення та символікою «Беркут», яка є єдиною для всіх регіонів України.

На підрозділ, зокрема, покладається:

- охорона прав і законних інтересів громадян від злочинних посягань та інших антигромадських дій;
- забезпечення правопорядку під час проведення загальнодержавних, резонансних громадсько-політичних, спортивно-видовищних, культурно-масових, релігійних та спеціальних заходів;
- здійснення заходів щодо попередження, припинення та локалізації групових порушень громадського порядку, масових безпорядків, пов'язаних з цим інших протиправних дій, виявлення та затримання причетних до них осіб.

Разом з тим, **Рябошапка В.В.**, перебуваючи на посаді міліціонера-альпініста штурмового взводу №3 роти спеціального призначення полку міліції

особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, будучи представником влади та службовою особою, діючи всупереч Присяги працівника органів внутрішніх справ України, текст якої затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.1991 №382, грубо порушив вимоги п. 1 ст. 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17.07.1997 №475/97-ВР, ст.3 Конституції України, згідно з якою людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, хибно розуміючи поняття виконання наказів керівника, 20 лютого 2014 року в місті Києві на виконання явно злочинного наказу перевищив владу та службові повноваження, що призвело до тяжких наслідків. Окрім цього, він на виконання явно злочинного наказу, вчинив незаконне перешкоджання організації та проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій; на виконання явно злочинного наказу, безпосередньо прийняв участь у вчиненні терористичного акту за попередньою змовою групою осіб, що призвело до загибелі людей та інших тяжких наслідків, а також у вчиненні умисних вбивств двох або більше осіб, за попередньою змовою групою осіб та способом, небезпечним для життя багатьох осіб, замахів на вбивства за таких обставин.

У січні – лютому 2010 року Янукович В.Ф. спільно із рядом осіб зі свого оточення створили злочинну організацію для досягнення злочинних намірів щодо заволодіння усією повнотою державної влади в країні, тобто здійснення її узурпації на якомога триваліший термін, з метою використання цих повноважень для необмеженого та безперешкодного розкрадання державного майна, колективної та приватної власності.

Тому, 25.02.2010 зайнявши посаду Президента України, Янукович В.Ф., всупереч складеній ним присязі Президента України, вирішив не виконувати покладені на нього на цій посаді конституційні обов'язки дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу, відстоювати права і свободи громадян, додержуватися Конституції України і законів України та виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників, а використовувати владні повноваження Президента України насамперед з метою реалізації вищевказаних своїх особистих та злочинної організації планів.

Водночас, члени злочинної організації узгодили та вирішили чинити незаконний вплив на громадські організації та їх активістів, опозиційні політичні сили та їх лідерів, здійснювати обмеження прав та законних інтересів в той чи інший спосіб будь-кого, хто загрожує укріпленню влади Януковича В.Ф. та інших керівників злочинної організації або можуть вплинути на виконання їх злочинних намірів і також організувати у зв'язку з цим здійснення силового придушення будь-яких зборів, мітингів та інших акцій протесту громадян, які могли стати на заваді реалізації їх злочинних намірів, а також вчиняти інші незаконні дії для збереження своєї влади.

Починаючи з 2006 року, держава Україна почала вести переговори з відповідними структурами Європейського Союзу з наміром стати спочатку

асоційованим членом цієї організації, а потім її повноправним учасником. Ці перемовини проводив і Янукович В.Ф., як Президент України.

Відповідно до досягнутих домовленостей Угода про асоціацію України з Європейським Союзом мала бути підписана 28 – 29 листопада 2013 року у Вільнюсі (Литва) під час саміту глав країн-членів Європейського Союзу.

Однак, восени 2013 року Янукович В.Ф., виходячи із власних міркувань, пов'язаних насамперед із бажанням залишитися Президентом України на другий термін, отримавши перемогу на майбутніх президентських виборах 2015 року, у першу чергу з метою уникнення відповідальності за вчинені, як особисто, так і у складі створеної ним злочинної організації, а також особами з його оточення, у період 2010 – 2013 років злочинні дії, пов'язані із заволодінням державною власністю, та з інших особистих спонукань прийняв рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у Вільнюсі.

На виконання цього рішення Кабінет Міністрів України, очолюваний Азаровим М.Я., 21.11.2013 прийняв розпорядження № 965-р, яким призупинив процес підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Після цього, починаючи з 22.11.2013, на Майдані Незалежності у м. Києві розпочалися безстрокові виключно мирні збори громадян на підтримку європейського вектору зовнішньої політики України.

Право громадян на свободу мирних зібрань в Україні гарантується та захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну реалізацію.

Реалізація права на мирні зібрання в Україні регулюється актами національного та міжнародного законодавства.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, ратифікована Верховною Радою України згідно із Законом України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції», гарантує кожній особі, серед інших прав і свобод, право на свободу зібрань та об'єднання.

Відповідно до статті 11 Конвенції кожен має право на свободу мирних зібрань та на свободу об'єднання з іншими, включаючи право створювати профспілки і вступати до них для захисту своїх інтересів.

Здійснення прав на свободу зібрань та об'єднання не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Статтею 21 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19 жовтня 1973 року № 2148-VIII, також визнається право на мирні збори. Згідно з положеннями вказаної статті, користування цим правом не підлягає ніяким обмеженням, крім тих, які накладаються відповідно до закону і які є необхідними

в демократичному суспільстві в інтересах державної чи суспільної безпеки, громадського порядку, охорони здоров'я і моральності населення або захисту прав та свобод інших осіб.

У статті 3 Конституції України зазначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтею 19 Конституції України правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 39 Конституції України у державі встановлено реєстраційний, а не дозвільний порядок проведення зборів, походів, мітингів і демонстрацій, а їх проведення може бути обмежене лише за рішенням суду та виключно у випадках, безпосередньо визначених Конституцією України. Тимчасові обмеження права громадян на мирні збори можуть встановлюватися лише в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Відповідно до статті 15 Конституції України суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Згідно із статтею 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Згідно із статтею 64 Конституції України конституційні права та свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Відповідно до статті 60 Конституції України ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази. За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність.

За статтею 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

В порушення вимог вищевказаних нормативних актів, Президент України Янукович В.Ф., бажаючи присікти будь-які масові збори, мітинги, вуличні походи та інші акції і усвідомлюючи при цьому незаконність таких своїх дій, використовуючи наявні повноваження Президента України та діяльність створеної ним злочинної організації, організував та віддав наказ членам цієї організації, які входили до керівництва правоохоронних органів, та інших органів державної влади, а саме: Прем'єр-міністру України Азарову М.Я., Міністру внутрішніх справ України Захарченку В.Ю., заступнику Міністра внутрішніх справ України – начальнику Департаменту громадської безпеки МВС України Ратушняку В.І., командувачу внутрішніх військ України Шуляку С.М., Голові Служби безпеки України Якименку О.Г., його першому заступнику та керівнику Антитерористичного центру при Службі безпеки України Тоцькому В.В., Генеральному прокурору України Пшонці В.П., начальнику ГУ МВС України в Київській області Мазану В.Б., заступнику начальника Головного управління – начальнику міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчуку П.М., командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюку С.М., іншим високопосадовцям правоохоронних органів та Збройних сил України, а також невстановленим на даний час особам, які залучали цивільних осіб, так званих «тітушок», вчиняти злочини з метою припинення та розгону акцій протесту.

На виконання злочинних вказівок та наказів Януковича В.Ф., зазначені учасники злочинної організації в період листопада 2013 року – лютого 2014 року, кожен у своїй частині, виходячи із завдань, які перебували в повноваженнях очолюваних ними відомств та завдань, які вони брали на себе особисто перед керівником злочинної організації, з метою перешкоджання проведенню мітингів, зборів та вуличної ходи, залучаючи підлеглі підрозділи та працівників, організували вчинення та вчинили ряд злочинів щодо протестувальників, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про припинення масових акцій протесту та розпуск учасників, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України та з метою провокації порушень громадської безпеки і наступного силового придушення їх протесту, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків, у тому числі вчинення умисних вбивств та спричинення тілесних ушкоджень мітингувальникам.

Після перших таких протиправних дій правоохоронних органів у листопаді-грудні 2013 року протестні акції на Майдані Незалежності в м. Києві, а також у інших населених пунктах України стали масовими та постійними, на

них висловлювався протест передусім проти свавілля правоохоронних органів та сил спецпризначення, проти незаконних дій владних органів та корупції, участь у них у постійному режимі брала велика кількість протестувальників.

Не бажаючи припинити вчинення злочинів проти громадян, які висловлюють свої погляди та переконання, протестуючи проти застосування насильства, Янукович В.Ф., на продовження злочинної діяльності, спрямував та керував діями керівників правоохоронних органів, у тому числі шляхом надання протиправних вказівок Міністру внутрішніх справ України Захарченку В.Ю., ініціював і погоджував застосування співробітниками спецпідрозділу ПМОП «Беркут» та внутрішніх військ МВС України надмірних силових заходів, зокрема із застосуванням фізичної сили та спеціальних засобів.

18.02.2014, з метою припинення свавілля державних, правоохоронних та судових органів, учасниками протестних акцій у центральній частині м. Києва була організована мирна хода громадян під назвою «Мирний наступ» до Верховної Ради України з вимогою ухвалення необхідних рішень для виходу з кризи і врегулювання ситуації у країні, у тому числі шляхом обмеження повноважень Президента України, проведення якої планувалось на вулицях Інститутській, Шовковичній, Садовій у м. Києві для підтримки голосування у Верховній Раді України за повернення до Конституції 2004 року, яка б збалансувала парламентські і президентські повноваження.

Будучи обізнаним про такий мирний захід протестувальників та місця його проведення, Президент України Янукович В.Ф. вирішив здійснити силовий розгін цієї акції правоохоронними органами. При цьому він, не бажаючи робити жодних поступок мітингувальникам у їх бажанні мирного вирішення ситуації, що склалася у країні, у тому числі шляхом обмеження в законний спосіб своїх повноважень, притягнення до відповідальності правоохоронців та інших представників державної влади, винних у систематичному грубому порушенні прав та інтересів громадян, а навпаки, бажаючи залякати протестувальників та населення країни, яке їх підтримує, спільно з членами очолюваної ним злочинної організації та в її інтересах вирішив організувати розгін цієї акції в максимально жорстокий спосіб, використовуючи без наявних законних підстав, а тільки створюючи видимість правомірної діяльності, надані правоохоронним органам повноваження на застосування сили та спеціальних засобів, зокрема зброї, а також залучивши до такої протидії протестним акціям озброєних представників злочинних угруповань та найнятих цивільних осіб, так званих «тітушок».

Діючи у складі та в інтересах злочинної організації, у порушення вимог статей 3, 34, 68 Конституції України Янукович В.Ф. надав вказівку членам цієї злочинної організації - Міністру внутрішніх справ України Захарченку В.Ю. і Голові Служби безпеки України Якименку О.Г. та іншим невстановленим слідством особам організувати очолюваними ними правоохоронними органами у взаємодії між собою та іншими правоохоронними органами і цивільними особами – «тітушками» реалізацію вищевказаного злочинного плану щодо жорстокого силового придушення протестних акцій, результатом чого має стати повне очищення від мітингувальників Майдану Незалежності, будівель

центральної частини м. Києва, у тому числі будівлі Федерації профспілок України, яка правомірно використовувалась мітингувальниками для розміщення Штабу національного супротиву, медичної частини, Прес-центру, їдальні та інших структурних формувань Євромайдану.

Міністром внутрішніх справ України Захарченком В.Ю., його заступником Ратушняком В.І., командувачем внутрішніх військ України Шуляком С.М., начальником ГУ МВС України в Київській області та одночасно виконувачем обов'язки начальника ГУ МВС України в м. Києві Мазаном В.Б., заступником начальника Головного управління – начальником міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчуком П.М., 18.02.2014, на вулицях Інститутській, Шовковичній, Садовій у м. Києві з метою протидії мирній ході на підтримку голосування у Верховній Раді України за повернення до Конституції 2004 року, яка б збалансувала парламентські і президентські повноваження, в період з 11 до 16 год., без відповідних правових підстав, організовано вчинення працівниками спецпідрозділів міліції «Беркут» та військовослужбовцями внутрішніх військ з перевищенням службових повноважень силового розгону протестувальників із застосуванням фізичної сили, гумових кийків, сльозогінного газу і світло-шумових гранат, а також прихованого (без офіційного наказу) використання вогнепальних набоїв та зброї, у результаті якого з числа учасників акції загинуло 10 осіб, а також 509 отримали тілесні пошкодження з яких 37 – тяжкі, 85 – середньої тяжкості, 178 – легкі, 209 – завдано насильницьких дій, які спричинили фізичний біль.

При цьому, використовуючи те, що, на виконання їх злочинних вказівок правоохоронці та цивільні особи, так звані «тітушки», будуть вчиняти щодо протестувальників такі протиправні дії, які загрожуватимуть життю та здоров'ю останніх і вони, захищаючись, змушені будуть застосовувати до правоохоронців насильство у відповідь, Міністр внутрішніх справ України Захарченко В.Ю., Голова Служби безпеки України Якименко О.Г. та інші невстановлені особи, для реалізації їх з Януковичем В.Ф. злочинного плану щодо повного припинення протестів у м. Києві, не рахуючись із можливими жертвами, іншими тяжкими наслідками та провокуючи порушення громадської безпеки, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про припинення масових акцій протесту та розпуск учасників, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві та в інших населених пунктах України, вирішили використати повноваження правоохоронних органів на застосування сили і зброї, які надає законодавство для протидії тероризму, не маючи для цього жодних законних підстав. Водночас очільники МВС України та СБ України, відповідно Захарченко В.Ю. та Якименко О.Г., чітко усвідомлюючи, що спровоковані правоохоронцями зіткнення з протестувальниками вже призвели до людських жертв і приведуть до подібних наслідків у подальшому, бажаючи їх настання, продовжили реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на організацію підлеглих їм правоохоронних органів, а також «тітушок» для досягнення відповідної злочинної мети, таким чином, штучно створюючи

формальні підстави та видимість організації і проведення антитерористичної операції, при цьому свідомо і грубо порушуючи вимоги статей 5, 7, 10, 11, 12 Закону України «Про боротьбу із тероризмом».

У свою чергу Міністр внутрішніх справ України Захарченко В.Ю. 18.02.2014, перевищуючи свої службові повноваження, діючи за вказівкою та в інтересах Януковича В.Ф., умисно вчиняючи дії, які явно виходять за межі наданих йому прав чи повноважень, порушуючи вимоги Закону України «Про міліцію» та інші нормативні акти, доручив заступнику Міністра Ратушняка В.І. та командувачу внутрішніми військами МВС України Шуляку С.М. з метою провокації порушень громадської безпеки, залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, організувати силами ввірених їм підрозділів силовий розгін мітингувальників на Майдані Незалежності України в м. Києві із застосуванням надмірного фізичного насильства, спецзасобів, спеціальної техніки та вогнепальної зброї.

На виконання протиправної вказівки Захарченка В.Ю., заступник Міністра внутрішніх справ України Ратушняк В.І., діючи в інтересах злочинної організації, 18.02.2014 у невстановленому місці дав наказ керівництву ГУМВС України в м. Києві, зокрема тимчасовому виконувачу обов'язків начальника ГУМВС України в м. Києві Мазану В.Б., заступнику начальника Головного управління – начальника міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчуку П.М., командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, Кусюку С.М. та іншим правоохоронцям організувати озброєння частини особового складу вогнепальною автоматичною зброєю та спеціальними засобами, забороненими для використання, рушницями і патронами із зарядом свинцевої картечі, а також іншими спецзасобами з метою їх застосування для силового розгону учасників акції протесту на Майдані Незалежності у м. Києві та довести до відома озброєних бійців, що вони мають бути готовими до виконання наказу керівництва держави та правоохоронних органів щодо невідомого застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, з метою залякування як протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, тобто до вчинення терористичного акту, що супроводжувався вбивствами громадян.

Приблизно о 16.00 год. 18.02.2014, біля будівлі Верховної Ради України, розташованої в місті Києві по вул. М. Грушевського, 5, командир ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюк С.М., виконуючи наказ Ратушняка В.І., віддав усний наказ командирі роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовнику Д.М. (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження)

організувати отримання вогнепальної зброї бійцями очолюваної ним роти, саме тими, які будуть готові виконати наказ щодо невідомого застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, після чого прибути на площу Конституції в м. Києві та зосередитись перед будівлею Верховної Ради України.

Приблизно з 17 до 18 години, прибувши на місце постійної дислокації ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, що розташоване за адресою: м. Київ проспект Червонозоряний, 152, Садовник Д.М. визначив бійців із числа роти спеціального призначення, які після отримання у черговій частині полку вогнепальної зброї, спеціальних засобів – рушниць Форт-500 та боєприпасів повинні вирушити до центральної частини м. Києва для виконання наказів керівництва МВС України та держави, у тому числі щодо вчинення терористичного акту. Після цього Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Трепачов В.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Дев'ятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М., а також інші невстановлені бійці роти спеціального призначення отримали у черговій частині полку закріплену за ними табельну вогнепальну зброю – 7.62 мм автомати АКМС, пістолети ПМ та Форт-12, спеціальні засоби – рушниці Форт-500 і бойові припаси до них. За невстановлених слідством обставин, бійці які використовували рушниці Форт-500, отримали також до них патрони із зарядом свинцевої картечі, використання яких було заборонено.

Після отримання зброї та спеціальних засобів у черговій частині ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, вказані вище особи на чолі з командиром роти спеціального призначення Садовником Д.М. на службовому автотранспорті прибули на площу Конституції та розосередились перед будівлею Верховної Ради України.

У ніч з 18 на 19 лютого 2014 року, загін бійців роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві (далі РСП ПМОП «Беркут»), за вказівкою командира полку Кусюка С.М. передислокувався на вул. Інститутську та зайняв позиції між будинками № 1 та № 5, де перебував до 20.02.2014 у резерві, з метою надання допомоги іншим підрозділам МВС України у разі здійснення ними штурму барикад (укріплень), зведених учасниками акції протесту на Майдані Незалежності, та виконання поставлених Міністром внутрішніх справ України Захарченком В.Ю. завдань із силового розгону учасників акції протесту, а також відповідного наказу про невідоме застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола протестувальників, тобто на вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств. За невстановлених слідством обставин в період 18-20 лютого 2014 року отримав таке ж завдання від керівництва МВС України щодо готування до вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств і заступник командира ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України в м. Києві

Янішевський О.В., який погодився виконувати його особисто та організувати виконання підлеглими бійцями роти спеціального призначення, попередньо виконуючи формальне завдання щодо недопущення наближення протестувальників до урядового кварталу навіть шляхом застосування вогнепальної зброї.

19.02.2014 за вказівкою керівництва внутрішніх військ МВС України окремих загін спеціального призначення Західного ТрК внутрішніх військ МВС України, озброєний табельною вогнепальною зброєю, у тому числі автоматичною, та посилений групою військовослужбовців окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України у кількості 4-х військовослужбовців, до складу яких входив і офіцер (кулеметник) 2-ї бойової групи розвідувальної групи спеціального призначення Косенко В.І. перемістився з будівлі Адміністрації Президента України, де приблизно з 10.02.2014 здійснювали охорону особливо важливого державного об'єкту, до будівлі Жовтневого палацу, розташованого по вул. Інститутській, 1 в м. Києві для взаємодії з іншими підрозділами внутрішніх військ МВС України, які виконували покладені на них завдання по охороні громадського порядку на вул. Інститутській в м. Києві. З цього часу, згідно п. 2 ст. 10 Закону України «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України», у зв'язку із залученням військовослужбовців внутрішніх військ МВС України до виконання завдань з охорони громадського порядку та боротьби із злочинністю, Косенко В.І. мав права, передбачені Законом України «Про міліцію» для працівників міліції при виконанні цих завдань.

При цьому вказана група військовослужбовців окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України була озброєна автоматичною та снайперською табельною вогнепальною зброєю. Безпосередньо офіцер (кулеметник) Косенко В.І. був озброєний закріпленими за ним кулеметом ПК № ПР782 та пістолетом «Форт-14ТПК» № Л1266 і бойовими припасами до них.

20.02.2014, приблизно з 05 год. 30 хв., протистояння учасників акції протесту з бійцями ВВ МВС України та підрозділами МВС України, які були задіяні в охороні громадського порядку в центральній частині м. Києва, загострилося у зв'язку із застосуванням з боку останніх водометів при низькій температурі атмосферного повітря та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, які також були споряджені патронами із зарядом свинцевої картечі. Унаслідок цього у період з 05 год. 30 хв. до 09 год. невстановленими на даний час слідством особами застосовувалася вогнепальна зброя до працівників правоохоронних органів, які за наказом керівництва МВС України перебували безпосередньо на Майдані Незалежності, в результаті чого троє правоохоронців загинули, а ще 39 отримали вогнепальні поранення.

Водночас в період 05:30 год. – 09:00 год., на Майдані Незалежності в м. Києві та прилеглий до нього території, на виконання явно злочинного наказу

керівництва МВС України, невстановленими бійцями спецпідрозділів МВС України та внутрішніх військ, які діяли спільно та скоординовано з іншими правоохоронцями, з метою перешкоджання проведення мітингів та зборів та загалом розгону цих акцій, застосовувалися щодо протестувальників, які перебували у вказаному місці, спеціальні засоби – світло-шумові та газові гранати, спецзасоби - рушниці для відстрілу гумових куль несмертельної дії, в результаті чого значна кількість протестувальників отримали тілесні ушкодження.

Використовуючи ситуацію, яка станом на 08:30 – 09:00 год. склалася в районі Майдану Незалежності в м. Києві, тобто в епіцентрі протистояння, а саме наявність загиблих та поранених, як зі сторони правоохоронних органів, так і протестувальників, не вчиняючи жодних дій до встановлення осіб, які застосовували зброю та вчиняли вбивства і замаху на вбивства і присікання їх протиправних дій, керівництво правоохоронних органів, а саме Міністр внутрішніх справ України Захарченко В.Ю., його заступник Ратушняк В.І. та командувач внутрішніх військ Шуляк С.М. на виконання попередньо погоджених завдань Януковича В.Ф. та злочинної організації, не бажаючи діяти у передбачений в таких випадках законний спосіб, реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств, вирішили розпочати невідбиркове застосування вогнепальної зброї на ураження до невизначеного кола осіб, які перебували у зазначеному місці, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, досягнувши цим мети припинення акцій протесту.

У вказаний період часу зазначений злочинний наказ був доведений до відома Кусюка С.М., який, попередньо узгодивши тактику таких дій із заступником командира ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Янішевським О.В., за невстановлених обставин (ймовірно радіозв'язком або по невстановленому мобільному телефону) віддав останньому злочинний наказ силами РСР ПМОП «Беркут», у складі працівників, які перебували на той час на вул. Інститутській у місті Києві, із застосуванням вогнепальної зброї та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, спорядженої бойовими патронами, а також спеціальними засобами Форт-500, спорядженими патронами із зарядом свинцевої картечі здійснити загальнонебезпечним способом умисні вбивства максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, з метою залякування їх та загалом населення країни з метою повного припинення протестів.

Аналогічний наказ Кусюк С.М. віддав командирі РСР ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовнику Д.М., який на той час перебував у будівлі ГУМВС України в м. Києві (вул. Володимирська, 15) та іншим невстановленим на даний час працівникам правоохоронних органів.

Водночас, бійцям ВВ МВС України та підрозділів МВС України, які перебували в районі вул. Інститутської та у будівлі Міжнародного центру культури та мистецтв Федерації профспілок України у м. Києві по вул. Інститутська, 1 (надалі Жовтневий палац), серед яких був Косенко В.І., було віддано наказ покинути місце несення служби з охорони громадського порядку та переміститись вгору по вул. Інститутській у напрямку до урядового кварталу.

Заступник командира ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Янішевський О.В., починаючи приблизно з 08 год. 50 хв., перебуваючи на проїжджій частині вул. Інститутської між будівлями готелю «Україна» та Жовтневого палацу, виконуючи зазначений наказ, особисто координував відведення бійців вказаних підрозділів та належних їм службових спеціальних транспортних засобів (водометів, гучномовців, спеціальних автомобілів для перевезення конвойованих осіб, а також автомобілів швидкої допомоги, пожежних автомобілів та ін.) вгору по вул. Інститутській в напрямку до урядового кварталу.

Приблизно о 09 год. бійці РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Тамтура С.Б., Маринченко О.М., Аброськін П.М., Зінченко С.П., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М., озброєні табельною вогнепальною зброєю – 7,62 мм автоматами Калашникова модернізованими складними (далі АКМС), снайперською гвинтівкою Драгунова, пістолетами ПМ та Форт-12, спорядженими бойовими патронами, а також спеціальними засобами – рушницями Форт-500, спорядженими у тому числі патронами із зарядом свинцевої картечі, перебували на території навпроти Кінопалацу (вул. Інститутська, 3).

Приблизно о 08 год. 50 хв. – 09 год. 00 хв. Янішевський О.В., діючи умисно, чітко усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, по відношенню до беззбройних учасників масових акцій протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень і бажаючи цього, усвідомлюючи явну злочинність наказу командира полку Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, що ніяким чином не співвідноситься із законними завданнями правоохоронних органів, діючи всупереч вищевказаним вимогам Конституції України, ст.ст. 13-15, іншим раніше згаданим нормам Закону України «Про міліцію» та іншим нормативно-правовим актам, не вчиняючи і не намагаючись вчинити жодних дій до встановлення осіб, які застосовували зброю та спричиняли вбивства і замаху на вбивства чи інші злочини і присікання протиправних дій таких осіб, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про припинення

акції протесту на Майдані Незалежності в м. Києві та в інших населених пунктах України, тобто незаконному перешкодженні проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, віддав явно злочинний наказ на невибіркове застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола осіб, які перебували в той час в районі Майдану Незалежності, вул. Інститутської та прилеглих вулиць м. Києва підлеглим йому бійцям Тамтурі С.Б., Маринченку О.М., Аброськіну П.М., Зінченку С.П., Макарцю І.П., Чумаку І.Є., Трепачову В.М., Кишканю О.І., Цвігуна О.Ю., Таранусі Є.В., **Рябошапці В.В.**, Мельнику В.М., Шафаренку Б.М., Шпильовому С.П., Владиці І.В., Зарицькому Н.М., Горбику Р.А., Пронозі Є.К., Шабашу О.О., Псарьову П.Ю., Кравцю Ю.Г., Девятому С.М., Ісакову Д.О., Тригубцю В.П., Панченку Р.В., Симісюку М.М. та іншим невстановленим на даний час бійцям спецпідрозділу «Беркут», які діяли спільно та скоординовано, шляхом ведення по беззбройних учасниках акції протесту вогню способом, небезпечним для життя багатьох осіб з наявних автоматів 7,62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, а також спеціальних засобів рушниць Форт-500, що були споряджені патронами із зарядом свинцевої картечі, тобто наказ вчинити терористичний акт.

Реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення терористичного акту, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явно протиправними інтересами вищих посадових осіб, зокрема, Президента України Януковича В.Ф., Міністра внутрішніх справ України Захарченка В.Ю. та інших керівників держави і правоохоронних органів і невстановлених осіб, які полягали в бажанні усунути перешкоди власній злочинній діяльності та реалізації планів злочинної організації, припинивши у будь-який злочинний спосіб протестні акції, у тому числі шляхом залякування протестувальників та загалом населення і впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, перевищуючи владу та надані йому службові повноваження, виконуючи явно злочинний наказ Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, Янішевський О.М. спочатку самостійно, а потім спільно та погоджено із Садовником Д.М., координуючи на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут», Тамтури С.Б., Макаря І.П., Чумака І.Є., Трепачова В.М., Кишканя О.І., Зінченка С.П., Аброськіна П.М., Цвігуна О.Ю., Таранухи Є.В., **Рябошапки В.В.**, Мельника В.М., Шафаренка Б.М., Шпильового С.П., Маринченка О.М., Владики І.В., Зарицького Н.М., Горбика Р.А., Пронози Є.К., Шабаша О.О., Псарьова П.Ю., Кравця Ю.Г., Девятого С.М., Ісакова Д.О., Тригубця В.П., Панченка Р.В., Симісюка М.М., а також інших невстановлених в ході досудового слідства працівників правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, діючи всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, з метою припинення акцій протесту організував перевищення влади та службових повноважень, вчинення терористичного акту, умисних вбивств та замахів на умисні вбивства неозброєних учасників масових акцій протесту підлеглими йому та іншими

невстановленими правоохоронцями, які погодились виконувати його явно злочинний наказ та фактично вступили у попередню змову між собою.

Приблизно о 08:50 год. – 09:05 год., Янішевський О.В., а також його підлеглі, в тому числі Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М. і інші невідомі на даний час бійці цього спецпідрозділу та інших правоохоронних органів, діючи умисно, спільно та погоджено, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами по відношенню до незброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення терористичного акту, усвідомлюючи явну злочинність наказу, почали здійснювати постріли з наявної у них табельної вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів – рушниць Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей на Майдані Незалежності та нижній частині вул. Інститутській у м. Києві, а також кидати в сторону протестувальників наявні в них спецзасоби – світлошумові та газові гранати.

Водночас, з метою уникнення в подальшому кримінальної відповідальності за вчинення особливо тяжких злочинів, зазначені особи вжили вичерпних заходів для унеможливлення своєї подальшої ідентифікації, одягнувши під шоломи маски – балаклави.

Надалі вказана озброєна група співробітників зазначеного спецпідрозділу та інші невідомі на даний час бійці цього спецпідрозділу та інших правоохоронних органів, діючи спільно та погоджено, діючи як єдиний бойовий підрозділ, вчиняючи терористичний акт з метою залякування як протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, застосовувала на ураження вогнепальну зброю – автомати 7,62 АКМС, снайперську гвинтівку Драгунова, шляхом здійснення з неї прицільних пострілів бойовими патронами у напрямку незброєних учасників масових акцій протестів, які знаходились в районі Майдану Незалежності та у нижній частині вул. Інститутської у м. Києві. При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РСР ПМОП «Беркут», а також інших правоохоронних органів, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась по алеї паралельно вул. Інститутській в напрямку Майдану Незалежності та зупинилась на майданчику перед будівлею Жовтневого палацу (вул. Інститутська, 1), звідки вказані працівники РСР ПМОП «Беркут» та інших правоохоронних органів продовжували здійснювати постріли з наявних у них

автоматів 7,62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова та іншої невстановленої вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей на Майдані Незалежності та нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

Приблизно о 09 год. 15-16 хв. невстановленими на даний час слідством особами унаслідок пострілів з невстановленої вогнепальної зброї було вчинено умисне вбивство бійця РСП ПМОП «Беркут» старшого сержанта міліції Симісюка М.М. та заподіяно вогнепальне поранення бійцю цього ж підрозділу – старшині міліції Панченку Р.В.

Близько 09 год. 16-17 хв. до будівлі Жовтневого палацу, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Інститутська, 1, прибув командир РСП ПМОП «Беркут» Садовник Д.М., який до цього перебував в будівлі ГУМВС України в м. Києві по вул. Володимирській, 15, де безпосередньо від командира ПМОП «Беркут» Кусюка С.М. теж отримав наказ силами РСП ПМОП «Беркут», у складі працівників, які перебували на той час на вул. Інститутській у місті Києві, із застосуванням вогнепальної зброї та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, та у взаємодії з іншими невстановленими на даний час працівниками правоохоронних органів здійснити невибіркове застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола осіб, які перебували у зазначеному місці, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, тобто вчинити терористичний акт, поєднаний з масовими умисними вбивствами учасників акцій протестів.

Приблизно після 09 год. 17 хв. Янішевський О.М. та Садовник Д.М., погоджено та спільно координуючи на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут» Тамтури С.Б., Макаря І.П., Чумака І.Є., Трепачова В.М., Кишканя О.І., Зінченка С.П., Аброськіна П.М., Цвігуна О.Ю., Таранухи Є.В., **Рябошапки В.В.**, Мельника В.М., Шафаренка Б.М., Шпильового С.П., Маринченка О.М., Владики І.В., Зарицького Н.М., Горбика Р.А., Пронози Є.К., Шабаша О.О., Псарьова П.Ю., Кравця Ю.Г., Девятого С.М., Ісакова Д.О., Тригубця В.П., а також інших невстановлених в ході досудового слідства працівників правоохоронних органів, у тому числі вказаного спецпідрозділу МВС України, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи за попередньою змовою із ними, перевищуючи владу та службові повноваження, діючи всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, виконуючи явно злочинний наказ Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, організували перевищення влади та службових повноважень, вчинення терористичного акту, умисних вбивств озброєних учасників акцій масових протестів підлеглими їм та іншими невстановленими правоохоронцями, які

погодились виконувати їхній явно злочинний наказ, спрямований на незаконне перешкоджання проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій.

Будучи об'єднаними єдиним злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористичного акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акцій протесту, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, для повного їх придушення Янішевський О.В., Садовник Д.М. та їхні підлеглі, в тому числі Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О. та Тригубець В.П. продовжили здійснювати постріли з наявних у них автоматів 7,62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей в районі Майдану Незалежності та нижньої частини вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом. При цьому Янішевський В.О. та Садовник Д.М. взяли на себе роль співорганізаторів та співвиконавців злочину, працівники РСП ПМОП «Беркут» Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М. (до моменту спричинення двом останнім вогнепальних поранень) – роль співвиконавців, а інші не встановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів, у тому числі вказаного спецпідрозділу МВС України – роль співвиконавців та пособників вчинення злочину.

При цьому Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М. (до моменту спричинення двом останнім вогнепальних поранень) та інші невстановлені працівники РСП ПМОП «Беркут», використовуючи спеціальні навички бойової та вогневої підготовки, діяли як один бойовий підрозділ, що виконував явно незаконний наказ прямих начальників, які організували та безпосередньо координували їх злочинні дії на місці, тобто, усвідомлюючи відсутність жодного законного обґрунтування своїх дій, були об'єднані єдиним злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористичного акту, а також умисних вбивств максимально можливого,

невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, з метою залякування учасників акцій протесту та загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, їх силового розгону. При цьому, кожен боєць зазначеного бойового підрозділу, який діяв під керівництвом Янішевського О.В. та Садовника Д.М., безпосередньо застосовуючи за вищеписаних обставин вогнепальну зброю щодо невизначеного кола беззбройних протестувальників та вчиняючи дії щодо спостереження за місцевістю, охорони, супроводження тих, хто веде таку стрільбу, умисно та усвідомлено вчиняли погоджені, конклюдентні дії, спрямовані на реалізацію зазначеного злочинного плану щодо вчинення терористичного акту, що супроводжувалося загибеллю людей та іншими тяжкими наслідками.

Приблизно після 09 год. 16-17 хв., відступаючи від будівлі Жовтневого палацу і рухаючись вгору у напрямку перехрестя вулиці Інститутської з вулицею Ольгинською у м. Києві, Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМОП «Беркут», діючи спільно та погоджено, як єдиний бойовий підрозділ, продовжували вчиняти терористичний акт, тобто здійснювати прицільні постріли на ураження з вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, та спеціальних засобів, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку скупчення людей на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких не було вогнепальної зброї та які не становили для них будь-якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб. Водночас, діючи виключно в межах отриманого злочинного наказу та спільного злочинного умислу, всупереч інтересам служби, зазначені правоохоронці та їх командири не вчиняли та навіть не намагались вчинити жодних дій щодо встановлення осіб, які застосовували зброю чи скоювали інші протиправні дії і присікання таких дій.

Приблизно о 09 год. 20 хв. Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМОП «Беркут», продовжуючи виконувати явно злочинний наказ Янішевського О.В. та Садовника Д.М., які організували та безпосередньо координували їх дії на місці, а також інші

невстановлені працівники правоохоронних органів, зайняли позиції для стрільби за барикадою, зведеною раніше учасниками акції протесту з мішків із снігом та піском, а також інших підручних засобів навпроти верхнього виходу зі станції метрополітену «Хрещатик», розташованого по вул. Інститутській, 6 у м. Києві.

Разом з вказаними працівниками правоохоронних органів позицію для стрільби за даною барикадою зайняв і офіцер (кулеметник) 2-ї бойової групи розвідувальної групи спеціального призначення Косенко В.І., якому керівником підрозділу було поставлено завдання відходити в напрямку урядового кварталу.

При цьому, по шляху руху від будівлі Жовтневого палацу до даної барикади, Косенко В.І. бачив, що вищевказані військовослужбовці, перевищуючи свої службові повноваження, умисно вчиняли протиправні дії, а саме здійснювали прицільні постріли на ураження з вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, та спеціальних засобів, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку скупчення людей (учасників акцій протесту) на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких не було вогнепальної зброї та, які не становили для них будь-якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб.

Однак, не дивлячись на це, Косенко В.І. самостійно приєднався до вказаного бойового підрозділу ПМОП «Беркут» та інших невстановлених в даний час працівників правоохоронних органів, які вчиняли протиправні дії при вказаних обставинах та, діючи спільно та погоджено з ними, приблизно у період з 09 год. 20 хв. до 09 год. 30 хв., явно перевищуючи владу та службові повноваження, діючи всупереч вимогам Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, став вчиняти терористичний акт, тобто спільно з останніми здійснювати прицільні постріли на ураження із закріпленої за ним вогнепальної зброї, а саме пістолету «Форт-14ТПК» № Л1266, спорядженого бойовими патронами, у напрямку скупчення людей на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких не було вогнепальної зброї та, які не становили для нього будь-якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб, обравши такий незаконний, поєднаний з масовими умисними вбивствами спосіб, для залякування, як протестувальників, так і загалом населення, з метою впливу на прийняття ними рішень про припинення акцій протесту та на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників таких акцій протесту. Водночас, діючи виключно в межах спільного злочинного умислу, всупереч інтересам служби, Косенко В.І. не вчиняв та навіть не намагався вчинити жодних дій щодо встановлення осіб, які застосовували зброю чи скоювали інші протиправні дії і присікання таких дій.

На момент приєднання Косенка В.І. до зазначеної групи правоохоронців, останніми при вказаних обставинах було вчинено умисні вбивства 13 осіб та замах на умисні вбивства 26 осіб з числа учасників акцій протесту.

В результаті здійснення при вказаних обставинах пострілів з-за даної барикади із закріпленого за ним пістолету, безпосередньо Косенко В.І. біля 09 год. 24 хв. спричинив кульове сліпе поранення м'яких тканин на рівні верхньої

третини правого стегна по латеральній поверхні потерпілому Гукову В.С., який разом із іншими беззбройними учасниками акції протесту знаходився на під'їзній дорозі з урядового кварталу до Жовтневого палацу по вул. Інститутській в м. Києві.

В подальшому, приблизно о 09 год. 30 хв., працівники ПМОП «Беркут» Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., а також інші нестановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСР ПМОП «Беркут», продовжуючи діяти спільно, погоджено та скоординовано, перемістились ще далі вгору, за бетонні блоки, що були встановлені за перехрестям вулиці Інститутської та вулиці Ольгинської, навпроти клубу Кабінету Міністрів України, розташованого по вул. Інститутській, 7 у місті Києві.

Разом з вказаним підрозділом, у тісній взаємодії з ним та під його прикриттям Косенко В.І. також перемістився за дані бетонні блоки.

Янішевський О.В. та Садовник Д.М., усвідомлюючи, що вони та їхні підлеглі вчиняють терористичний акт, тобто без достатніх підстав, передбачених Законом України «Про міліцію» та іншими нормативно-правовими актами, невідповідно застосовують вогнепальну зброю на ураження до беззбройних учасників акції протесту, як командири підрозділів, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явно протиправними інтересами вищих посадових осіб, зокрема, Президента України Януковича В.Ф. та інших керівників держави і правоохоронних органів, які полягали в бажанні усунути перешкоди власній злочинній діяльності та реалізації планів злочинної організації, припинивши у будь-який злочинний спосіб протестні акції, у тому числі шляхом залякування протестувальників та загально населення і впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, продовжуючи перевищувати владу та службові повноваження, а також організувати перевищення влади та службових повноважень підлеглими правоохоронцями, віддали останнім усний наказ розосередитись за бетонними блоками та продовжувати здійснювати невідповідне застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола беззбройних осіб, які перебували на вулиці Інститутській та в районі Майдану Незалежності, для вчинення максимально можливої кількості вбивств останніх, з метою залякування як протестувальників так і загально населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, у тому числі у спосіб вчинення вбивств тих, хто прибував для евакуації вбитих та поранених мітингувальників і надання останнім допомоги, а при наближенні протестувальників – здійснювати постріли з наявних автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, спорядженої бойовими набоями.

Після цього, приблизно з 09 години 30 хвилин до 17 години 20.02.2014 Косенко В.І., діючи спільно та погоджено, як єдиний бойовий підрозділ з працівниками РСП ПМОП «Беркут» Тамтурою С.Б., Макарцем І.П., Чумаком І.Є., Трепачовим В.М., Кишканем О.І., Зінченком С.П., Аброськіним П.М., Цвігуном О.Ю., Таранухою Є.В., **Рябошапкою В.В.**, Мельником В.М., Шафаренком Б.М., Шпильовим С.П., Маринченком О.М., Владикою І.В., Зарицьким Н.М., Горбиком Р.А., Пронозою Є.К., Шабашем О.О., Псарьовим П.Ю., Кравцем Ю.Г., Девятим С.М., Ісаковим Д.О., Тригубцем В.П., а також іншими невстановленими працівниками правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМП «Беркут», що виконували явно злочинний наказ, у тому числі вищевказану злочинну вказівку Янішевського О.В. та Садовника Д.М., які організували і безпосередньо координували на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут» та інших правоохоронців, діючи умисно, всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, за попередньою змовою групою осіб, будучи об'єднані із Янішевським О.В. та Садовником Д.М. єдиними злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористично акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, їх силового розгону, стали здійснювати прицільні постріли на ураження з автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, пістолетів та іншої невстановленої вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, в учасників акції протесту, які у цей час знаходились на вул. Інститутській, у місці розташування верхнього виходу зі станції метрополітену «Хрещатик», у тому числі у скупчення людей, тобто загально-небезпечним способом. При цьому, працівники РСП ПМОП «Беркут», у тому числі Садовник Д.М., а також Косенко В.І. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів усвідомлювали, що вони здійснюють постріли у людей, в руках яких немає зброї та які знаходяться на великій відстані і не становлять будь-якої загрози для них, оскільки метою останніх було лише евакуювати вбитих та поранених мітингувальників та підпалити шини для створення димової завіси, яка б захищала інших протестувальників від пострілів.

В результаті здійснення при вказаних обставинах біля 09 год. 43 хв. пострілів з-за даної барикади із закріпленого за ним пістолету в групу беззбройних мітингувальників, які перебували на вул. Інститутській у м. Києві, поблизу бетонного парапету біля сходів до банку «Аркада», та жодним чином не становили небезпеки як самому Косенку В.І., так і життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, безпосередньо Косенко В.І., передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій, та бажаючи їх настання спричинив сліпе вогнепальне кульове поранення живота одному із вказаних учасників акцій

протесту Ушневичу О.М., внаслідок якого настала смерть останнього, тобто вчинив умисне вбивство.

Янішевський О.В. та Садовник Д.М., усвідомлюючи явну злочинність своїх дій та дій своїх підлеглих, як працівників правоохоронного органу, завданням якого є дотримання вимог Конституції України, статті 3, де передбачено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, допускаючи, що учасники акції протесту можуть потрапити до місця ведення вогню та урядового кварталу через вул. Грушевського та вул. Садову в м. Києві, з метою уникнення можливої протидії їм та затримання їх та їхніх підлеглих учасниками акції протесту за вчинення особливо тяжких злочинів, дали вказівку командирі другого штурмового взводу роти спеціального призначення Мельнику В.М. разом з бійцями Кишканем О.І., Горбиком Р.А. та іншими озброєними нествановленими працівниками РСП ПМОП «Беркут» зайняти позиції на перехресті вулиць Грушевського та Садової і не допускати прохід учасників акції протесту на вул. Інститутську, щоб таким чином унеможливити протидію правоохоронцям, які у цей час безпосередньо вчиняли терористичний акт, умисні вбивства та замах на умисні вбивства учасників акції протесту на вул. Інститутській.

В цей же час, достовірно знаючи про перебіг подій в центральній частині м. Києва, 20.02.2014 біля 09 год. командувач внутрішніх військ України Шуляк С.М., діючи в складі та в інтересах злочинної організації, на виконання вказівок керівника цієї організації, надав наказ командирі окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України направити до Адміністрації Президента України групи військовослужбовців, озброєних табельною вогнепальною зброєю, з метою недопущення протестувальників до урядового кварталу, надавши дозвіл на застосування зброї.

Після отримання табельної вогнепальної зброї, біля 11 год. особовий склад, на чолі з командиром, окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України, в кількості біля 50 осіб, у тому числі і старший інструктор (з підготовки снайперів) групи інструкторів цього загону Хміль Д.О., який отримав ще 15.02.2014 закріплену за ним табельну вогнепальну зброю та бойові набої до неї, прибули до урядового кварталу.

Там, на вул. Банковій в м. Києві командир загону отримав від начальника управління громадської безпеки внутрішніх військ ГУ МВС України наказ висунутись до бетонних блоків, які розташовувались за перехрестям вулиці Інститутської та вулиці Ольгинської, навпроти клубу Кабінету Міністрів України, розташованого по вул. Інститутській, 7 у місті Києві та у взаємодії з бійцями РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві під командуванням Садовника Д.М., не допустити прориву мітингувальників до урядового кварталу.

В цей час за бетонними блоками знаходились Косенко В.І., вказані бійці зведеного загону роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, які, у групі з не встановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів, застосовували за вищеописаних обставин вогнепальну зброю щодо невизначеного кола беззбройних протестувальників.

Узгодивши подальші дії з командиром РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовником Д.М. і, діючи після цього спільно в складі озброєного табельною вогнепальною зброєю бойового підрозділу, командир окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України розмістив снайперські групи, до однієї з яких входив Хміль Д.О., що був озброєний закріпленою за ним снайперською гвинтівкою «TS.M308» із серією та заводським номером № КІ 00041, в секторі з якого було можливо здійснити постріл в учасників акцій протесту.

Перебуваючи на бойовій позиції, з якої проглядалась вул. Інститутська від бетонних блоків вниз до Майдану Незалежності, Хміль Д.О., в порушення вимог ст. 15 Закону України «Про міліцію» (в редакції від 28.01.2014), без попередження, за відсутності безпосередньої загрози життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції, діючи за попередньою змовою групою осіб, перевищуючи надані йому службові повноваження, з метою умисного вбивства, біля 11 год. 28 хв., передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, здійснив постріл із закріпленої за ним снайперської гвинтівки, що оснащена оптичним прицілом, в Храпаченку О.В., який в групі разом з іншими беззбройними мітингувальниками перебували перед «сніжною барикадою» і жодним чином не становив небезпеки як самому Хмілью Д.О., так і життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції. В результаті вказаних злочинних дій Хміля Д.О., останнім Храпаченку О.В. було заподіяно вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів, внаслідок чого настала смерть останнього.

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 09 год. 00 хв. по 17 год. 00 хв., унаслідок умисних злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що супроводжувались застосуванням зброї та спричинили тяжкі наслідки, у вчиненні, за попередньою змовою у групі осіб терористичного акту із застосуванням зброї, що створювало небезпеку для життя та здоров'я людей і призвело до заподіяння тяжких наслідків та загибелі людей, а також у незаконному перешкоджанню службовою особою організації та проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій працівниками ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України у м. Києві Садовником Д.М., Янішевським О.В., Тамтурою С.Б., Макарцем І.П., Чумаком І.Є., Трепачовим В.М., Кишканем О.І., Зінченком С.П., Аброськіним П.М., Цвігуном О.Ю., Таранухою Є.В., **Рябошапкою В.В.**, Мельником В.М.,

Шафаренком Б.М., Шпильовим С.П., Маринченком О.М., Владикою І.В., Зарицьким Н.М., Горбиком Р.А., Пронозою Є.К., Шабашем О.О., Псарьовим П.Ю., Кравцем Ю.Г., Девятим С.М., Ісаковим Д.О., Тригубцем В.П. а також співробітниками спецпідрозділу «Омега» Косенком В.І. разом із Хмілем Д.О., та іншими, у тому числі не встановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів, зокрема співробітниками РСП ПМОП «Беркут», вчинено масові умисні вбивства 48 осіб та замах на умисні вбивства, шляхом заподіяння вогнепальних поранень, 90 учасників масових акцій протесту, тобто спричинено загибель зазначених осіб та інші тяжкі наслідки.

Таким чином, Рябошапка Василь Володимирович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні перевищення влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що супроводжувалося застосуванням зброї, що спричинило тяжкі наслідки, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 365 КК України (в редакції від 07.04.2011).

Крім того, Рябошапка Василь Володимирович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні терористичного акту, тобто застосуванні зброї, що створювало небезпеку для життя та здоров'я людей, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, впливу на прийняття рішень та вчинення дій об'єднаннями громадян, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, які призвели до інших тяжких наслідків та загибелі людей, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 258 КК України (в редакції від 21.09.2006).

Крім того, Рябошапка Василь Володимирович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні незаконного перешкоджання організації та проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, вчиненого службовою особою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 340 КК України.

18.02.2014 року за вищеописаних обставин, на виконання протиправної вказівки Захарченка В.Ю., заступник Міністра внутрішніх справ України Ратушняк В.І., діючи в інтересах злочинної організації, у невідомому місці дав наказ керівництву ГУМВС України в м. Києві, зокрема тимчасовому виконувачу обов'язків начальника ГУМВС України в м. Києві Мазану В.Б., заступнику начальника Головного управління – начальника міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчуку П.М., командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, Кусюку С.М. та іншим правоохоронцям організувати озброєння частини особового складу вогнепальною автоматичною зброєю та спеціальними засобами, забороненими для використання, рушницями і патронами із зарядом свинцевої картечі, а також іншими спецзасобами з метою їх застосування для силового розгону учасників акції протесту на Майдані Незалежності у м. Києві та довести до відома озброєних бійців, що вони мають бути готовими до виконання наказу

керівництва держави та правоохоронних органів щодо невибіркового застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, з метою залякування як протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, тобто до вчинення терористичного акту, що супроводжувався вбивствами громадян.

Приблизно о 16.00 год. 18.02.2014, біля будівлі Верховної Ради України, розташованої в місті Києві по вул. М. Грушевського, 5, командир полку ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюк С.М., виконуючи наказ Ратушняка В.І., віддав усний наказ командирі роти спеціального призначення Садовнику Д.М. організувати отримання вогнепальної зброї бійцями очолюваної ним роти, саме тими, які будуть готові виконати наказ щодо невибіркового застосування вогнепальної зброї до невизначеного кола протестувальників, після чого прибути на площу Конституції в м. Києві та зосередитись перед будівлею Верховної Ради України.

Приблизно з 17 до 18 години, прибувши на місце постійної дислокації ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, що розташоване за адресою: м. Київ проспект Червонозоряний, 152, Садовник Д.М. визначив бійців із числа роти спеціального призначення, які після отримання у черговій частині полку вогнепальної зброї, спеціальних засобів – рушниць Форт-500 та боєприпасів повинні вирушити до центральної частини м. Києва для виконання наказів керівництва МВС України та держави, у тому числі щодо вчинення терористичного акту. Після цього Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Трепачов В.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М., а також інші невстановлені бійці роти спеціального призначення отримали у черговій частині полку закріплену за ними табельну вогнепальну зброю – 7.62 мм автомати АКМС, пістолети ПМ та Форт-12, спеціальні засоби – рушниці Форт-500 і бойові припаси до них. За невстановлених слідством обставин, бійці які використовували рушниці Форт-500, отримали також до них патрони із зарядом свинцевої картечі, використання яких було заборонено.

Після отримання зброї та спеціальних засобів у черговій частині ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, вказані вище особи на чолі з командиром роти спеціального призначення Садовником Д.М. на службовому автотранспорті прибули на площу Конституції та розосередились перед будівлею Верховної Ради України.

У ніч з 18 на 19 лютого 2014 року, загін бійців роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві (далі РСП ПМОП «Беркут»), за вказівкою командира полку Кусюка С.М.

передислокувався на вул. Інститутську та зайняв позиції між будинками № 1 та № 5, де перебував до 20.02.2014 у резерві, з метою надання допомоги іншим підрозділам МВС України у разі здійснення ними штурму барикад (укріплень), зведених учасниками акції протесту на Майдані Незалежності, та виконання поставлених Міністром внутрішніх справ України Захарченком В.Ю. завдань із силового розгону учасників акції протесту, а також відповідного наказу про невибіркове застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола протестувальників, тобто на вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств. За невстановлених слідством обставин в період 18-20 лютого 2014 року отримав таке ж завдання від керівництва МВС України щодо готування до вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств і заступник командира ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУ МВС України в м. Києві Янішевський О.В., який погодився виконувати його особисто та організувати виконання підлеглими бійцями роти спеціального призначення, попередньо виконуючи формальне завдання щодо недопущення наближення протестувальників до урядового кварталу навіть шляхом застосування вогнепальної зброї.

19.02.2014 за вказівкою керівництва внутрішніх військ МВС України окремий загін спеціального призначення Західного ТрК внутрішніх військ МВС України, озброєний табельною вогнепальною зброєю, у тому числі автоматичною, та посилений групою військовослужбовців окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України у кількості 4-х військовослужбовців, до складу яких входив і офіцер (кулеметник) 2-ї бойової групи розвідувальної групи спеціального призначення Косенко В.І. перемістився з будівлі Адміністрації Президента України, де приблизно з 10.02.2014 здійснювали охорону особливо важливого державного об'єкту, до будівлі Жовтневого палацу, розташованого по вул. Інститутській, 1 в м. Києві для взаємодії з іншими підрозділами внутрішніх військ МВС України, які виконували покладені на них завдання по охороні громадського порядку на вул. Інститутській в м. Києві. З цього часу, згідно п. 2 ст. 10 Закону України «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України», у зв'язку із залученням військовослужбовців внутрішніх військ МВС України до виконання завдань з охорони громадського порядку та боротьби із злочинністю, Косенко В.І. мав права, передбачені Законом України «Про міліцію» для працівників міліції при виконанні цих завдань.

При цьому вказана група військовослужбовців окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України була озброєна автоматичною та снайперською табельною вогнепальною зброєю. Безпосередньо офіцер (кулеметник) Косенко В.І. був озброєний закріпленими за ним кулеметом ПК № ПР782 та пістолетом «Форт-14ТПК» № Л1266 і бойовими припасами до них.

20.02.2014, приблизно з 05 год. 30 хв., протистояння учасників акції протесту з бійцями ВВ МВС України та підрозділами МВС України, які були задіяні в охороні громадського порядку в центральній частині м. Києва, загострилося у зв'язку із застосуванням з боку останніх водометів при низькій температурі атмосферного повітря та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, які також були споряджені патронами із зарядом свинцевої картечі. Унаслідок цього у період з 05 год. 30 хв. до 09 год. невстановленими на даний час слідством особами застосовувалася вогнепальна зброя до працівників правоохоронних органів, які за наказом керівництва МВС України перебували безпосередньо на Майдані Незалежності, в результаті чого троє правоохоронців загинули, а ще 39 отримали вогнепальні поранення.

Водночас в період 05:30 год. – 09:00 год., на Майдані Незалежності в м. Києві та прилеглій до нього території, на виконання явно злочинного наказу керівництва МВС України, невстановленими бійцями спецпідрозділів МВС України та внутрішніх військ, які діяли спільно та скоординовано з іншими правоохоронцями, з метою перешкоджання проведення мітингів та зборів та загалом розгону цих акцій, застосовувалися щодо протестувальників, які перебували у вказаному місці, спеціальні засоби – світло-шумові, газові гранати, спецзасоби - рушниці для відстрілу гумових куль несмертельної дії, в результаті чого значна кількість протестувальників отримали тілесні ушкодження.

Використовуючи ситуацію, яка станом на 08:30 – 09:00 год. склалася в районі Майдану Незалежності в м. Києві, тобто в епіцентрі протистояння, а саме наявність загиблих та поранених, як зі сторони правоохоронних органів, так і протестувальників, не вчиняючи жодних дій до встановлення осіб, які застосовували зброю та вчиняли вбивства і замаху на вбивства і присікання їх протиправних дій, керівництво правоохоронних органів, а саме Міністр внутрішніх справ України Захарченко В.Ю., його заступник Ратушняк В.І. та командувач внутрішніх військ Шуляк С.М. на виконання попередньо погоджених завдань Януковича В.Ф. та злочинної організації, не бажаючи діяти у передбачений в таких випадках законний спосіб, реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення терористичного акту та масових умисних вбивств, вирішили розпочати невибіркове застосування вогнепальної зброї на ураження до невизначеного кола осіб, які перебували у зазначеному місці, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, досягнувши цим мети припинення акцій протесту.

У вказаний період часу зазначений злочинний наказ був доведений до відома Кусюка С.М., який, попередньо узгодивши тактику таких дій із заступником командира ПМОП «Беркут» при ГУМВС України в м. Києві Янішевським О.В., за невстановлених обставин (ймовірно радіозв'язком або по невстановленому мобільному телефону) віддав останньому злочинний наказ силами РСР ПМОП «Беркут», у складі працівників, які перебували на той час на

вул. Інститутській у місті Києві, із застосуванням вогнепальної зброї та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, спорядженої бойовими патронами, а також спеціальними засобами Форт-500, спорядженими патронами із зарядом свинцевої картечі та іншою невстановленою вогнепальною зброєю здійснити загальнонебезпечним способом умисні вбивства максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, з метою залякування їх та загалом населення країни з метою повного припинення протестів.

Аналогічний наказ Кусюк С.М. віддав командирі РСР ПМОП „Беркут” підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовнику Д.М., який на той час перебував у будівлі ГУМВС України в м. Києві (вул. Володимирська, 15) та іншим невстановленим на даний час працівникам правоохоронних органів.

Водночас, бійцям ВВ МВС України та підрозділів МВС України, які перебували в районі вул. Інститутської та у будівлі Міжнародного центру культури та мистецтв Федерації профспілок України у м. Києві по вул. Інститутська, 1 (надалі Жовтневий палац), серед яких був Косенко В.І., було віддано наказ покинути місце несення служби з охорони громадського порядку та переміститись вгору по вул. Інститутській у напрямку до урядового кварталу.

Заступник командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Янішевський О.В., починаючи приблизно з 08 год. 50 хв., перебуваючи на проїжджій частині вул. Інститутської між будівлями готелю «Україна» та Жовтневого палацу, виконуючи зазначений наказ, особисто координував відведення бійців вказаних підрозділів та належних їм службових спеціальних транспортних засобів (водометів, гучномовців, спеціальних автомобілів для перевезення конвойованих осіб, а також автомобілів швидкої допомоги, пожежних автомобілів та ін.) вгору по вул. Інститутській в напрямку до урядового кварталу.

Приблизно о 09 год. бійці РСР ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Тамтура С.Б., Маринченко О.М., Аброськін П.М., Зінченко С.П., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М., а також інші невстановлені на даний час бійці цього ж спецпідрозділу, озброєні табельною вогнепальною зброєю – 7,62 мм автоматами Калашникова модернізованими складними (далі АКМС), снайперською гвинтівкою Драгунова, пістолетами ПМ та Форт-12, спорядженими бойовими патронами, а також спеціальними засобами – рушницями Форт-500, спорядженими у тому числі патронами із зарядом свинцевої картечі та іншою невстановленою вогнепальною зброєю, перебували на території навпроти Кінопалацу (вул. Інститутська, 3).

Приблизно о 08 год. 50 хв. – 09 год. 00 хв. Янішевський О.В., діючи умисно, чітко усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, по відношенню до беззбройних учасників масових акцій

протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загальнонебезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень і бажаючи цього, усвідомлюючи явну злочинність наказу командира полку Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, що ніяким чином не співвідносився із законними завданнями правоохоронних органів, діючи всупереч вищевказаним вимогам Конституції України, ст.ст.13-15, іншим раніше згаданим нормам Закону України «Про міліцію» та іншим нормативно-правовим актам, не вчиняючи і не намагаючись вчинити жодних дій до встановлення осіб, які застосовували зброю та спричиняли вбивства і замаху на вбивства чи інші злочини і прискання протиправних дій таких осіб, з метою залякування як протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про припинення акцій протесту на Майдані Незалежності в м. Києві та в інших населених пунктах України, тобто незаконному перешкоджанні проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, віддав явну злочинний наказ на невибіркоче застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола осіб, які перебували в той час в районі Майдану Незалежності, вул. Інститутської та прилеглих вулиць м. Києва підлеглим йому бійцям Тамтурі С.Б., Маринченку О.М., Аброськіну П.М., Зінченку С.П., Макарцю І.П., Чумаку І.Є., Трепачову В.М., Кишканю О.І., Цвігуну О.Ю., Таранусі Є.В., **Рябошапці В.В.**, Мельнику В.М., Шафаренку Б.М., Шпильовому С.П., Владиці І.В., Зарицькому Н.М., Горбику Р.А., Пронозі Є.К., Шабашу О.О., Псарьову П.Ю., Кравцю Ю.Г., Девятому С.М., Ісакову Д.О., Тригубцю В.П., Панченку Р.В., Симісюку М.М. та іншим невстановленим на даний час бійцям спецпідрозділу «Беркут», які діяли спільно та скоординовано, шляхом ведення по беззбройних учасниках акції протесту вогню способом, небезпечним для життя багатьох осіб з наявних автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, а також спеціальних засобів рушниць Форт-500, що були споряджені патронами із зарядом свинцевої картечі, тобто наказ вчинити терористичний акт.

Реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення терористичного акту, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явну протиправними інтересами вищих посадових осіб, зокрема, Президента України Януковича В.Ф., Міністра внутрішніх справ України Захарченка В.Ю. та інших керівників держави і правоохоронних органів і невстановлених осіб, які полягали в бажанні усунути перешкоди власній злочинній діяльності та реалізації планів злочинної організації, припинивши у будь-який злочинний спосіб протестні акції, у тому числі шляхом залякування протестувальників та загалом населення і впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, перевищуючи владу та надані йому службові повноваження, виконуючи явну злочинний наказ Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, Янішевський О.М. спочатку самотійно, а потім спільно та погоджено із Садовником Д.М., координуючи на

місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут», Тамтури С.Б., Макарця І.П., Чумака І.Є., Трепачова В.М., Кишканя О.І., Зінченка С.П., Аброськіна П.М., Цвігуна О.Ю., Таранухи Є.В., **Рябошапки В.В.**, Мельника В.М., Шафаренка Б.М., Шпильового С.П., Маринченка О.М., Владики І.В., Зарицького Н.М., Горбика Р.А., Пронози Є.К., Шабаша О.О., Псарьова П.Ю., Кравця Ю.Г., Девятого С.М., Ісакова Д.О., Тригубця В.П., Панченка Р.В., Симисюка М.М., а також інших невстановлених в ході досудового слідства працівників правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, діючи всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, з метою припинення акцій протесту організував перевищення влади та службових повноважень, вчинення терористичного акту, умисних вбивств та замахів на умисні вбивства неозброєних учасників масових акцій протесту підлеглими йому та іншими невстановленими правоохоронцями, які погодились виконувати його явно злочинний наказ та фактично вступили у попередню змову між собою.

Приблизно о 08:50 год. – 09:05 год., Янішевський О.В., а також його підлеглі, в тому числі Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симисюк М.М. і інші невстановлені на даний час бійці цього спецпідрозділу та інших правоохоронних органів, діючи умисно, спільно та погоджено, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами по відношенню до неозброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення терористичного акту, усвідомлюючи явну злочинність наказу, почали здійснювати постріли з наявних у них табельної вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів – рушниць Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей на Майдані Незалежності та нижній частині вул. Інститутській у м. Києві, а також кидати в сторону протестувальників наявні в них спецзасоби – світлошумові та газові гранати.

Водночас, з метою уникнення в подальшому кримінальної відповідальності за вчинення особливо тяжких злочинів, зазначені особи вжили вичерпних заходів для унеможливлення своєї подальшої ідентифікації, одягнувши під шоломи маски – балаклави.

Надалі вказана озброєна група співробітників зазначеного спецпідрозділу та інші невстановлені на даний час бійці цього спецпідрозділу та інших правоохоронних органів, діючи спільно та погоджено, діючи як єдиний бойовий підрозділ, вчиняючи терористичний акт з метою залякування як

протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, застосовувала на ураження вогнепальну зброю – автомати 7,62 АКМС, снайперську гвинтівку Драгунова, шляхом здійснення з неї прицільних пострілів бойовими патронами у напрямку неозброєних учасників масових акцій протестів, які знаходились в районі Майдану Незалежності та у нижній частині вул. Інститутської у м. Києві. При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РСП ПМОП «Беркут» та інші невідомі на даний час бійці цього спецпідрозділу, а також інших правоохоронних органів, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась по алеї паралельно вул. Інститутській в напрямку Майдану Незалежності та зупинилась на майданчику перед будівлею Жовтневого палацу (вул. Інститутська, 1), звідки вказані працівники РСП ПМОП «Беркут» та інших правоохоронних органів продовжували здійснювати постріли з наявних у них автоматів 7,62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова та іншої невідомої вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей на Майдані Незалежності та нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

Приблизно о 09 год. 15-16 хв. невідомими на даний час слідством особами унаслідок пострілів з невідомої вогнепальної зброї було вчинено умисне вбивство бійця РСП ПМОП «Беркут» старшого сержанта міліції Симісюка М.М. та заподіяно вогнепальне поранення бійцю цього ж підрозділу – старшині міліції Панченку Р.В.

Близько 09 год. 16-17 хв. до будівлі Жовтневого палацу, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Інститутська, 1, прибув командир РСП ПМОП «Беркут» Садовник Д.М., який до цього перебував в будівлі ГУМВС України в м. Києві по вул. Володимирській, 15, де безпосередньо від командира ПМОП «Беркут» Кусюка С.М. теж отримав наказ силами РСП ПМОП «Беркут», у складі працівників, які перебували на той час на вул. Інститутській у місті Києві, із застосуванням вогнепальної зброї та спеціальних засобів для відстрілу гумових куль несмертельної дії, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, та у взаємодії з іншими невідомими на даний час працівниками правоохоронних органів здійснити невибіркове застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола осіб, які перебували у зазначеному місці, з метою залякування як протестувальників, так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, тобто вчинити терористичний акт, поєднаний з масовими умисними вбивствами учасників акцій протестів.

Приблизно після 09 год. 17 хв. Янішевський О.М. та Садовник Д.М., погоджено та спільно координуючи на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут» Тамтури С.Б., Макарця І.П., Чумака І.Є., Трепачова В.М.,

Кишканя О.І., Зінченка С.П., Аброськіна П.М., Цвігуна О.Ю., Таранухи Є.В., **Рябошапки В.В.**, Мельника В.М., Шафаренка Б.М., Шпильового С.П., Маринченка О.М., Владики І.В., Зарицького Н.М., Горбика Р.А., Пронози Є.К., Шабаша О.О., Псарьова П.Ю., Кравця Ю.Г., Девятого С.М., Ісакова Д.О., Тригубця В.П., а також інших невстановлених в ході досудового слідства працівників правоохоронних органів, у тому числі вказаного спецпідрозділу МВС України, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи за попередньою змовою із ними, перевищуючи владу та службові повноваження, діючи всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, виконуючи явно злочинний наказ Кусюка С.М. та інших осіб з числа керівництва органів МВС України, організували перевищення влади та службових повноважень, вчинення терористичного акту, умисних вбивств неозброєних учасників акцій масових протестів підлеглими їм та іншими невстановленими правоохоронцями, які погодились виконувати їхній явно злочинний наказ, спрямований на незаконне перешкоджання проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій.

Будучи об'єднаними єдиним злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористичного акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акцій протесту, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, для повного їх придушення Янішевський О.В., Садовник Д.М. та їхні підлеглі, в тому числі Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О. та Тригубець В.П. продовжили здійснювати постріли з наявних у них автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, спорядженої бойовими патронами та спеціальних засобів Форт-500, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей в районі Майдану Незалежності та нижньої частини вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом. При цьому Янішевський В.О. та Садовник Д.М. взяли на себе роль співорганізаторів та співвиконавців злочину, працівники РСП ПМОП «Беркут» Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М. (до моменту спричинення двом останнім вогнепальних поранень) – роль співвиконавців, а інші не встановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів, у тому числі вказаного

спецпідрозділу МВС України – роль співвиконавців та пособників вчинення злочину.

При цьому Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В., Симісюк М.М. (до моменту спричинення двом останнім вогнепальних поранень) та інші невстановлені працівники РСР ПМОП «Беркут», використовуючи спеціальні навички бойової та вогневої підготовки, діяли як один бойовий підрозділ, що виконував явно незаконний наказ прямих начальників, які організували та безпосередньо координували їх злочинні дії на місці, тобто, усвідомлюючи відсутність жодного законного обґрунтування своїх дій, були об'єднані єдиним злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористичного акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, з метою залякування учасників акцій протесту та загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України, їх силового розгону. При цьому, кожен борець зазначеного бойового підрозділу, який діяв під керівництвом Янішевського О.В. та Садовника Д.М., безпосередньо застосовуючи за вищеповисаних обставин вогнепальну зброю щодо невизначеного кола беззбройних протестувальників та вчиняючи дії щодо спостереження за місцевістю, охорони, супроводження тих, хто веде таку стрільбу, умисно та усвідомлено вчиняли погоджені, конклюдентні дії, спрямовані на реалізацію зазначеного злочинного плану щодо вчинення терористичного акту, що супроводжувалося загибеллю людей та іншими тяжкими наслідками.

Приблизно після 09 год. 16-17 хв., відступаючи від будівлі Жовтневого палацу і рухаючись вгору у напрямку перехрестя вулиці Інститутської з вулицею Ольгинською у м. Києві, Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСР ПМОП «Беркут», діючи спільно та погоджено, як єдиний бойовий підрозділ, продовжували вчиняти терористичний акт, тобто здійснювати прицільні постріли на ураження з вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, та спеціальних засобів, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку скупчення людей на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких не було

вогнепальної зброї та які не становили для них будь - якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб. Водночас, діючи виключно в межах отриманого злочинного наказу та спільного злочинного умислу, всупереч інтересам служби, зазначені правоохоронці та їх командири не вчиняли та навіть не намагались вчинити жодних дій щодо встановлення осіб, які застосовували зброю чи скоювали інші протиправні дії і присікання таких дій.

Приблизно о 09 год. 20 хв. Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Дев'ятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСР ПМОП «Беркут», продовжуючи виконувати явно злочинний наказ Янішевського О.В. та Садовника Д.М., які організували та безпосередньо координували їх дії на місці, а також інші невстановлені працівники правоохоронних органів, зайняли позиції для стрільби за барикадою, зведеною раніше учасниками акції протесту з мішків із снігом та піском, а також інших підручних засобів навпроти верхнього виходу зі станції метрополітену «Хрещатик», розташованого по вул. Інститутській, 6 у м. Києві.

Разом з вказаними працівниками правоохоронних органів позицію для стрільби за даною барикадою зайняв і офіцер (кулеметник) 2-ї бойової групи розвідувальної групи спеціального призначення Косенко В.І., якому керівником підрозділу було поставлено завдання відходити в напрямку урядового кварталу.

При цьому, по шляху руху від будівлі Жовтневого палацу до даної барикади, Косенко В.І. бачив, що вищевказані військовослужбовці, перевищуючи свої службові повноваження, умисно вчиняли протиправні дії, а саме здійснювали прицільні постріли на ураження з вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, та спеціальних засобів, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку скупчення людей (учасників акцій протесту) на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких не було вогнепальної зброї та, які не становили для них будь – якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб.

Однак, не дивлячись на це, Косенко В.І. самостійно приєднався до вказаного бойового підрозділу ПМОП «Беркут» та інших невстановлених в даний час працівників правоохоронних органів, які вчиняли протиправні дії при вказаних обставинах та, діючи спільно та погоджено з ними, приблизно у період з 09 год. 20 хв. до 09 год. 30 хв., явно перевищуючи владу та службові повноваження, діючи всупереч вимогам Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, став вчиняти терористичний акт, тобто спільно з останніми здійснювати прицільні постріли на ураження із закріпленої за ним вогнепальної зброї, а саме пістолету «Форт-14ТПК» № Л1266, спорядженого бойовими патронами, у напрямку скупчення людей на вул. Інститутській та Майдані Незалежності, в руках яких

не було вогнепальної зброї та, які не становили для нього будь-якої загрози, з метою вчинення їх вбивств способом, небезпечним для життя багатьох осіб, обравши такий незаконний, поєднаний з масовими умисними вбивствами спосіб, для залякування, як протестувальників, так і загалом населення, з метою впливу на прийняття ними рішень про припинення акцій протесту та на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників таких акцій протесту. Водночас, діючи виключно в межах спільного злочинного умислу, всупереч інтересам служби, Косенко В.І. не вчиняв та навіть не намагався вчинити жодних дій щодо встановлення осіб, які застосовували зброю чи скоювали інші протиправні дії і присікання таких дій.

На момент приєднання Косенка В.І. до зазначеної групи правоохоронців, останніми при вказаних обставинах було вчинено умисні вбивства 13 осіб та замах на умисні вбивства 26 осіб з числа учасників акцій протесту.

В результаті здійснення при вказаних обставинах пострілів з-за даної барикади із закріпленого за ним пістолету, безпосередньо Косенко В.І. біля 09 год. 24 хв. спричинив кульове сліпе поранення м'яких тканин на рівні верхньої третини правого стегна по латеральній поверхні потерпілому Гукову В.С., який разом із іншими беззбройними учасниками акцій протесту знаходився на під'їзній дорозі з урядового кварталу до Жовтневого палацу по вул. Інститутській в м. Києві.

В подальшому, приблизно о 09 год. 30 хв., працівники ПМОП «Беркут» Янішевський О.В., Садовник Д.М., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., а також інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСР ПМОП «Беркут», продовжуючи діяти спільно, погоджено та скоординовано, перемістились ще далі вгору, за бетонні блоки, що були встановлені за перехрестям вулиці Інститутської та вулиці Ольгинської, навпроти клубу Кабінету Міністрів України, розташованого по вул. Інститутській, 7 у місті Києві.

Разом з вказаним підрозділом, у тісній взаємодії з ним та під його прикриттям Косенко В.І. також перемістився за дані бетонні блоки.

Янішевський О.В. та Садовник Д.М., усвідомлюючи, що вони та їхні підлеглі вчиняють терористичний акт, тобто без достатніх підстав, передбачених Законом України «Про міліцію» та іншими нормативно-правовими актами, невідбирково застосовують вогнепальну зброю на ураження до беззбройних учасників акції протесту, як командири підрозділів, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явно протиправними інтересами вищих посадових осіб, зокрема, Президента України Януковича В.Ф. та інших керівників держави і правоохоронних органів, які полягали в бажанні усунути перешкоди власній злочинній діяльності та реалізації планів злочинної організації, припинивши у будь-який злочинний спосіб протестні акції, у тому

числі шляхом залякування протестувальників та загалом населення і впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, продовжуючи перевищувати владу та службові повноваження, а також організувати перевищення влади та службових повноважень підлеглими правоохоронцями, віддали останнім усний наказ розосередитись за бетонними блоками та продовжувати здійснювати невідбиркове застосування вогнепальної зброї на ураження невизначеного кола беззбройних осіб, які перебували на вулиці Інститутській та в районі Майдану Незалежності, для вчинення максимально можливої кількості вбивств останніх, з метою залякування як протестувальників так і загалом населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, у тому числі у спосіб вчинення вбивств тих, хто прибував для евакуації вбитих та поранених мітингувальників і надання останнім допомоги, а при наближенні протестувальників – здійснювати постріли з наявних автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, спорядженої бойовими набоями.

Після цього, приблизно з 09 години 30 хвилин до 17 години 20.02.2014 Косенко В.І., діючи спільно та погоджено, як єдиний бойовий підрозділ з працівниками РСП ПМОП «Беркут» Тамтурою С.Б., Макарцем І.П., Чумаком І.Є., Трепачовим В.М., Кишканем О.І., Зінченком С.П., Аброськіним П.М., Цвігуном О.Ю., Таранухою Є.В., **Рябошапкою В.В.**, Мельником В.М., Шафаренком Б.М., Шпильовим С.П., Маринченком О.М., Владикою І.В., Зарицьким Н.М., Горбиком Р.А., Прозою Є.К., Шабашем О.О., Псарьовим П.Ю., Кравцем Ю.Г., Девятим С.М., Ісаковим Д.О., Тригубцем В.П., а також іншими невстановленими працівниками правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМП «Беркут», що виконували явно злочинний наказ, у тому числі вищевказану злочинну вказівку Янішевського О.В. та Садовника Д.М., які організували і безпосередньо координували на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут» та інших правоохоронців, діючи умисно, всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, за попередньою змовою групою осіб, будучи об'єднані із Янішевським О.В. та Садовником Д.М. єдиними злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористично акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, їх силового розгону, стали здійснювати прицільні постріли на ураження з автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, пістолетів та іншої невстановленої вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, в учасників акції протесту, які у цей час знаходились на вул. Інститутській, у місці розташування верхнього виходу зі станції метрополітену «Хрещатик», у тому числі у скучення людей, тобто загально-небезпечним способом. При цьому,

працівники РСП ПМОП «Беркут», у тому числі Садовник Д.М., а також Косенко В.І. та інші невстановлені працівники правоохоронних органів усвідомлювали, що вони здійснюють постріли у людей, в руках яких немає зброї та які знаходяться на великій відстані і не становлять будь-якої загрози для них, оскільки метою останніх було лише евакуювати вбитих та поранених мітингувальників та підпалити шини для створення димової завіси, яка б захищала інших протестувальників від пострілів.

В результаті здійснення при вказаних обставинах біля 09 год. 43 хв. пострілів з-за даної барикади із закріпленого за ним пістолету в групу беззбройних мітингувальників, які перебували на вул. Інститутській у м. Києві, поблизу бетонного парапету біля сходів до банку «Аркада», та жодним чином не становили небезпеки як самому Косенку В.І., так і життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, безпосередньо Косенко В.І., передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій, та бажаючи їх настання спричинив сліпе вогнепальне кульове поранення живота одному із вказаних учасників акцій протесту Ушневичу О.М., внаслідок якого настала смерть останнього, тобто вчинив умисне вбивство.

Янішевський О.В. та Садовник Д.М., усвідомлюючи явну злочинність своїх дій та дій своїх підлеглих, як працівників правоохоронного органу, завданням якого є дотриманням вимог Конституції України, статті 3, де передбачено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, допускаючи, що учасники акції протесту можуть потрапити до місця ведення вогню та урядового кварталу через вул. Грушевського та вул. Садову в м. Києві, з метою уникнення можливої протидії їм та затримання їх та їхніх підлеглих учасниками акції протесту за вчинення особливо тяжких злочинів, дали вказівку командирі другого штурмового взводу роти спеціального призначення Мельнику В.М. разом з бійцями Кишканем О.І., Горбиком Р.А. та іншими озброєними невстановленими працівниками РСП ПМОП «Беркут» зайняти позиції на перехресті вулиць Грушевського та Садової і не допускати прохід учасників акції протесту на вул. Інститутську, щоб таким чином унеможливити протидію правоохоронцям, які у цей час безпосередньо вчиняли терористичний акт, умисні вбивства та замаху на умисні вбивства учасників акції протесту на вул. Інститутській.

В цей же час, достовірно знаючи про перебіг подій в центральній частині м. Києва, 20.02.2014 біля 09 год. командувач внутрішніх військ України Шуляк С.М., діючи в складі та в інтересах злочинної організації, на виконання вказівок керівника цієї організації, надав наказ командирі окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України направити до Адміністрації Президента України групи військовослужбовців, озброєних табельною вогнепальною зброєю, з метою недопущення протестувальників до урядового кварталу, надавши дозвіл на застосування зброї.

Після отримання табельної вогнепальної зброї, біля 11 год. особовий склад, на чолі з командиром, окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України, в кількості біля 50 осіб, у тому числі і старший інструктор (з підготовки снайперів) групи інструкторів цього загону Хміль Д.О., який отримав ще 15.02.2014 закріплену за ним табельну вогнепальну зброю та бойові набої до неї, прибули до урядового кварталу.

Там, на вул. Банковій в м. Києві командир загону отримав від начальника управління громадської безпеки внутрішніх військ ГУ МВС України наказ висунутись до бетонних блоків, які розташовувались за перехрестям вулиці Інститутської та вулиці Ольгинської, навпроти клубу Кабінету Міністрів України, розташованого по вул. Інститутській, 7 у місті Києві та у взаємодії з бійцями РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві під командуванням Садовника Д.М., не допустити прориву мітингувальників до урядового кварталу.

В цей час за бетонними блоками знаходились Косенко В.І., вказані бійці зведеного загону роти спеціального призначення ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, які, у групі з не встановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів, застосовували за вищеописаних обставин вогнепальну зброю щодо невизначеного кола беззбройних протестувальників.

Узгодивши подальші дії з командиром РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовником Д.М. і, діючи після цього спільно в складі озброєного табельною вогнепальною зброєю бойового підрозділу, командир окремого загону спеціального призначення та боротьби з тероризмом 14 бригади спеціального призначення управління Північного ТрК ВВ МВС України розмістив снайперські групи, до однієї з яких входив Хміль Д.О., що був озброєний закріпленою за ним снайперською гвинтівкою «TS.M308» із серією та заводським номером № КІ 00041, в секторі з якого було можливо здійснити постріл в учасників акцій протесту.

Перебуваючи на бойовій позиції, з якої проглядалась вул. Інститутська від бетонних блоків вниз до Майдану Незалежності, Хміль Д.О., в порушення вимог ст. 15 Закону України «Про міліцію» (в редакції від 28.01.2014), без попередження, за відсутності безпосередньої загрози життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції, діючи за попередньою змовою групою осіб, перевищуючи надані йому службові повноваження, з метою умисного вбивства, біля 11 год. 28 хв., передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, здійснив постріл із закріпленої за ним снайперської гвинтівки, що оснащена оптичним прицілом, в Храпаченка О.В., який в групі разом з іншими беззбройними мітингувальниками перебували перед «сніжною барикадою» і жодним чином не становив небезпеки як самому Хмілью Д.О., так і життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції. В результаті вказаних злочинних дій Хміля Д.О., останнім Храпаченку О.В. було заподіяно вогнепальне поранення

грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів, внаслідок чого настала смерть останнього.

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 09 год. 00 хв. по 17 год. 00 хв., унаслідок злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у вчиненні умисних вбивств двох і більше осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, вчинених за попередньою змовою групою осіб Садовник Д.М., Янішевський О.В., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г. Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Косенко В.І., а також Панченко Р.В. та Симісюк М.М. (останні двоє до моменту отримання поранень) і Хміль Д.О. (щодо вчинення умисного вбивства Храпаченка О.В.) та інші, у тому числі не встановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів, зокрема співробітники ПМОП «Беркут», вчинили масові умисні вбивства 48 осіб, тобто спричинили загибель зазначених осіб, а саме:

- 1. Аксенина Василя Степановича, 04.02.1962 року народження,** якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення тазу з ушкодженням кісток тазу та правого стегна (крижі, крижово-куприкового зчленування, правої вертлюжної западини, голівки правої стегнової кістки) із судинами (вен крижі), що супроводжувалось крововтратою та розвитком шоку, внаслідок чого 12.03.2014 настала його смерть;
- 2. Арутюняна Георгія Вагаршаківича, 04.07.1960 року народження,** якому заподіяно сліпе проникаюче вогнепальне дробове (картеч) поранення шиї та грудної клітки з ушкодженням передньої поверхні шиї, гортані, глотки, лівої легені, міжреберних м'язів 5-го міжребер'я зліва, правої ключиці, правої підключичної вени, правої легені, правого 3-го ребра по навколо-хребетній лінії, внаслідок чого через короткий проміжок часу настала його смерть;
- 3. Байдовського Сергія Романовича, 21.08.1990 року народження,** якому заподіяно проникаюче сліпе вогнепальне кульове поєднане поранення грудей та живота (ушкоджені: м'які тканини грудей, сьоме ребро зліва, пристінкова плевра зліва на рівні сьомого ребра, лівий купол діафрагми на рівні сухожилкового центру, нижня частка лівої легені у вигляді її наскрізного ушкодження, селезінка у вигляді її наскрізного ушкодження, шлунок у вигляді краєвого наскрізного ушкодження його дна, нижня порожниста вена у вигляді її наскрізних ушкоджень на лівій бічній та правій бічній стінках, права частина печінки, а також правий купол діафрагми, внаслідок чого настала його смерть;
- 4. Балюка Олександра Олександровича, 19.03.1974 року народження,** якому заподіяно вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів (осереддя, серця, діафрагми, печінки та правої нирки), внаслідок чого настала його смерть;

5. Бльока Івана Івановича, 20.02.1973 року народження, якому заподіяно вогнепальне, кульове, наскрізне поранення живота (проникає в черевну порожнину, ушкоджуючи по своєму ходу м'які тканини живота, діафрагму, печінку, шлунок, шлунково-обідкову зв'язку, брижу тонкий кишечник, четвертий поперековий хребець), внаслідок чого настала його смерть;

6. Бондарчука Сергія Михайловича, 09.09.1961 року народження, якому заподіяно наскрізне кульове вогнепальне поранення черева з ушкодженням внутрішніх органів (підшкірно-жирову клітковину та м'язи спини, третій поперековий хребець, м'які тканини за очеревинного простору зліва, брижу поперечної товстої кишки, шлунок, очеревину черева, м'язи черева підшкірну жирову клітковину та шкіру черева), внаслідок чого настала його смерть;

7. Братушка Олексія Сергійовича, 11.04.1973 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне проникаюче поранення грудної клітини та шиї з ушкодженням внутрішніх органів (ушкоджує по своєму ходу м'які тканини спини та шиї, тіла 5,6,7-го шийних хребців, з руйнуванням хребтового каналу та спинного мозку на даному рівні, під'язикову кістку, хрящі гортані, надгортанник, у вигляді їх неповних та уламкових переломів, стінку глотки з проникненням в її просвіт, численні судини та нерви шиї, зокрема зовнішню сонну, язикову, верхню щитоподібну артерії нерви правого шийного сплетення м'які тканини шиї), внаслідок чого настала його смерть;

8. Вайди Богдана Івановича, 28.04.1965 року народження, якому заподіяно сліпе кульове проникаюче вогнепальне поранення голови (ушкодження м'яких тканин голови в лівій скроневій ділянці, лівої скроневої кістки (у вигляді дірчастого перелому), твердої мозкової оболонки, розміщення речовини півкуль мозочка, крововиливи під м'яку оболонку півкуль головного мозку та мозочку, крововиливи в шлуночки головного мозку, переломи внутрішньо-задніх частин верхніх стінок орбіт з задньо-орбітальними крововиливами) внаслідок чого настала його смерть;

9. Варениці Романа Михайловича, 11.12.1978 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення грудей, (ушкоджено лопатку, шари грудної стінки на рівні 5-6 ребер з права, праву легеню, трахею, тканини 1-го міжреберного проміжку зліва, ліву ключицю); наскрізне вогнепальне кульове поранення тулуба (ушкоджено шари грудної стінки на рівні 8-10 ребер з права, діафрагму двічі, печінку з її руйнуванням на фрагменти, серце, грудину в нижній третині); поєднане наскрізне вогнепальне поранення лівого та правого стегна (ушкоджено м'які тканини); сліпе вогнепальне поранення правої стопи (ушкоджена нижня частина великогомілкової кістки з розділенням її на фрагменти); наскрізне вогнепальне поранення лівої стопи (ушкоджена 1-ша плюсна

кістка з утворенням декількох осколків), внаслідок чого настала його смерть;

10. Войтовича Назарія Юрійовича, 02.06.1996 року народження, якому заподіяно наскрізне проникаюче вогнепальне поранення голови (ушкодження кістки лицьового черепа справа, в т.ч. і нижня щелепа, з утворенням чисельних уламків і наявністю крайового ушкодження (внаслідок дії уламків) правої зовнішньої сонної артерії, кістки основи черепа з крововиливами в речовину і під оболонки головного мозку), внаслідок чого настала його смерть;

11. Голоднюка Устима Володимировича, 12.08.1994 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення голови, яке викликало руйнування кісток основи та склепіння черепа, значне руйнування речовини головного мозку з крововиливами під оболонки та в порожнину шлуночків головного мозку, внаслідок чого настала його смерть;

12. Гриневича Едуарда Михайловича, 31.05.1985 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення голови, з ураженням м'яких тканин, кісток склепіння та основи черепа, кісток обличчя, оболонок та тканин головного мозку, внаслідок чого настала його смерть;

13. Гурика Романа Ігоровича 02.10.1994 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове дотичне поранення голови з ушкодженням кісток склепіння та основи черепа, оболонок та тканини мозку, що призвели до розвитку набряку-набухання головного мозку, внаслідок чого настала його смерть.

14. Дзявувльського Миколи Степановича, 01.09.1958 року народження, якому заподіяно сліпі вогнепальні кульові проникаючі поранення тіла з ушкодженням внутрішніх органів і розвитком крововтрати (пошкодження 7-8 ребра ліворуч, наскрізне ушкодження шлунку, ушкодження в області брижі товстого кишковика, пошкодження аорти в черевному відділі її, тіла 10 грудного хребця, перелом 11-12 ребер праворуч), внаслідок чого настала його смерть;

15. Дигдаловича Андрія Івановича, 03.10.1973 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне проникаюче поранення грудної клітки з ушкодженням внутрішніх органів (правої легені, середостіння, плеври та ребер, правого передсердя та верхньої порожнистої вени), внаслідок чого настала його смерть;

16. Дмитріва Ігора Федоровича 09.10.1983 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове проникаючого поранення грудної клітки та черева з ушкодженням правої легені, черевного відділу аорти та лівої нирки та розвитком крововтрати, шоку, внаслідок чого настала його смерть;

17. Жаловаги Анатолія Григоровича, 13.03.1980 року народження, якому заподіяно вогнепальне, кульове, наскрізне поранення голови

(ушкоджено кістки черепа, оболонки і тканини головного мозку), внаслідок чого настала його смерть.

18. Жеребного Володимира Миколайовича, 06.10.1985 року народження, якому заподіяно проникаюче наскрізне вогнепальне кульове поранення шиї (пошарово наскрізь ушкоджені ліва загальна сонна артерія, стравохід й м'які тканини шиї зліва та справа), внаслідок чого настала його смерть;

19. Зубенка Владислава Віталійовича, 22.04.1991 року народження, якому заподіяно наскрізне кульове вогнепальне поранення тулуба з ушкодженням внутрішніх органів (правої долі печінки, правого купола діафрагми, нижнього краю правої легені, верхнього полюсу правої нирки), що призвело до розвитку полі органної недостатності, внаслідок чого настала його смерть;

20. Ільківа Богдана Івановича, 03.07.1965 року народження, якому заподіяно вогнепальне сліпе кульове поранення живота і тазу з ушкодженням внутрішніх органів і кісток тазу, що призвело до розвитку крововтрати і шоку, внаслідок чого настала його смерть;

21. Кемського Сергія Олександровича 15.11.1981 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення грудної клітини, сліпе вогнепальне поранення грудної клітини справа (із пошкодженням правої легені і плечового стовбура, що привело до розвитку шоку та крововтрати), внаслідок чого настала його смерть;

22. Корнєєва Анатолія Петровича, 23.01.1961 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове сліпе поранення грудей з ушкодженням серця і правої легені, внаслідок чого настала його смерть;

23. Костенка Ігора Ігоровича, 31.12.1991 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне поранення грудної клітки (ушкоджено м'які тканини лівої верхньої кінцівки та грудної клітки, лівої лопатки, з дирчастим та фрагментарно-уламковим переломом її тіла, проникненням в ліву плевральну порожнину, ушкодженням 4-го ребра та пристінкової плеври, лівої легені, хребта в області тіла 4-го грудного хребця, з порушенням цілісності хребтового та спинномозкового каналів, спинного мозку на даному рівні, правої легені, 4-го ребра з права та пристінкової плеври, правої лопатки, з фрагментарно-уламковим переломом її тіла, м'яких тканин грудної клітки та правої верхньої кінцівки); вогнепальне сліпе кульове поранення правої сідниці, внаслідок чого настала його смерть;

24. Котляра Євгена Миколайовича, 14.04.1980 року народження, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення шиї з ушкодженням м'яких тканин шиї, крупної венозної судини (правої внутрішньої яремної вени) та дрібних за калібром венозних судин, нервових сплетінь та лімфоузлів шиї, слинних залоз, правої долі щитовидної залози, надгортанники, під'язикової кістки, язика, розвитком шоку, крововтрати та повітряної емболії, внаслідок чого настала його смерть; вогнепальне

кульове наскрізне поранення лівого стегна з ушкодженням виключно м'яких тканин стегна, тазу та попереку, які відносяться до легких тілесних ушкоджень з короткочасним розладом здоров'я;

25. Коцюби Віталія Миколайовича, 07.06.1982 року народження, якому заподіяно вогнепальне наскрізне кульове поранення голови (ушкоджено кістки черепа і тканина мозку), внаслідок чого настала його смерть;

26. Мельнічука Володимира Валерійовича, 22.08.1974 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне поранення обличчя та шиї з ушкодженням спинного та головного мозку і судин шиї, внаслідок чого настала його смерть;

27. Мовчана Андрія Сергійовича, 17.01.1980 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове, поєднане поранення лівого стегна та лівої сідниці з ушкодженням лівої стегнової вени (ушкодження м'язів лівого стегна та лівої стегнової вени у вигляді її повного розділення), внаслідок чого настала його смерть;

28. Мойсея Василя Михайловича, 27.03.1992 року народження, якому заподіяно наскрізне проникаюче вогнепальне поранення грудної клітки (ушкоджене праве 4-е ребро, права легеня, в т.ч. її корінь, міжреберні судини, права хребцева артерія, праве 7-е ребро), внаслідок чого настала його смерть;

29. Опанасюка Валерія Адамовича 20.05.1975 року народження, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне проникаюче поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів (лівої плече-головної вени, правої легені, середостіння, осердя, дуги аорти, плеври та ребра з ключицею), внаслідок чого настала його смерть;

30. Пантелєєва Івана Миколайовича, 01.12.1981 року народження, якому заподіяно поєднане наскрізне вогнепальне кульове поранення правого плеча та грудей (ушкоджено м'які тканини плеча та плечова кістка за типом скалкового перелому); наскрізне вогнепальне кульове поранення лівого передпліччя (ушкоджені м'які тканини та ліктьова кістка за типом скалкового перелому); сліпе вогнепальне поранення лівого стегна, внаслідок чого настала його смерть;

31. Паньківа Миколи Олександровича, 06.02.1975 року народження, якому заподіяно сліпе проникаюче вогнепальне кульове поранення грудної клітки (ушкоджено 5 ліве ребро між середне-ключичною та передне-пахвовою лініями, ліва легеня, 9 та 10 ліві ребра по навколо-хребетній лінії, і який закінчується кулею в м'яких тканинах спини в проекції лівих 9,10 ребер по навколо-хребетній лінії), внаслідок чого настала його смерть; Дотичне вогнепальне поранення лівого передпліччя; Наскрізне вогнепальне поранення лівого плеча, внаслідок чого настала його смерть;

32. Паращука Юрія Григоровича, 01.07.1966 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення голови з

руйнуванням кісток черепа і головного мозку, (ушкоджено кістки склепіння черепа, пошкодження оболонок та речовини головного мозку ліворуч), внаслідок чого настала його смерть;

33. Пехенька Ігора Олександровича, 19.07.1970 року народження, якому заподіяно проникаюче наскрізне вогнепальне кульове поєднане поранення правої руки, грудей та живота (ушкоджені: міжреберні м'язи та пристінкова плевра на рівні 6-го міжреберного проміжку справа, нижня частка правої легені, правий купол діафрагми, права частка печінки у вигляді наскрізного її ушкодження з переважним руйнуванням тканини, нижня порожниста вена (у вигляді її наскрізних ушкоджень), права нирка (у вигляді двох підкапсулярних розривів), другий поперековий хребець (у вигляді зони руйнування кісткової частини на передній та лівій бічній поверхнях) та м'язи попереку зліва), внаслідок чого настала його смерть;

34. Полянського Леоніда Петровича, 24.10.1975 року народження, якому заподіяно проникаюче наскрізне вогнепальне кульове поранення грудної клітини (ушкоджено пошарово наскрізь м'які тканини грудей, м'язи 2-го (по передній поверхні) та 8-го (по задній поверхні) міжреберних проміжків, тканина середостіння, верхня частка правої легені, дуга аорти, нижня частка лівої легені та крайове ушкодженням верхнього краю 9-го ребра по лопатковій лінії), внаслідок чого настала його смерть;

35. Сасенка Андрія Степановича, 26 жовтня 1962 року народження, якому заподіяне сліпе проникаюче вогнепальне кульове поранення грудної клітки (ушкоджене 6 праве ребро, права легеня, правий купол діафрагми, права частка печінки, брижа поперечно-ободової кишки та кишківник, стінка аорти в черевному відділі, тіла 1-2 поперекових хребців), внаслідок чого настала його смерть;

36. Смоленського Віталія Віталійовича, 05.10.1984 року народження, якому заподіяно проникаюче сліпе вогнепальне кульове поранення грудної клітки (ушкоджено підшкірно-жирову клітковину та м'язи, що відносяться до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу які тканини грудної клітки задньої поверхні грудної клітки (спини), міжреберні м'язи 8-го міжреберного проміжку справа, з проникненням в праву плевральну порожнину, нижню долю правої легені, клітковину середостіння, стравохід, перикард, аорту в низхідному відділі, парааортальну клітковину, з проникненням в ліву плевральну порожнину, лівий головний бронх, верхівку лівої легені, 2-ге ребро зліва, м'язи та підшкірно-жирову клітковину грудної клітки зліва в верхній третині), внаслідок чого настала його смерть;

37. Сольчаника Богдана Зінов'євича, 1985 року народження, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення шиї з ушкодженням внутрішніх органів (ушкоджені м'язи та м'язи шиї, хрящі гортані та трахея, стравохід) та крововтрати, внаслідок чого настала його смерть;

- 38. Тарасюка Івана Миколайовича, 28.01.1993 року народження,** якому заподіяно сліпе вогнепальне проникаюче кульове поранення грудної клітки справа, рана шиї на передній поверхні справа (ушкоджено підшкірно-жирову клітковину та м'язи шиї справа, праву загальну сонну артерію, медіастенальну плевру справа, верхню та середню частини правої легені, пристінкову плевру справа, міжреберні м'язи 7-го міжребер'я та 8-ме ребро справа, м'язи та підшкірно жирову клітковину грудної клітки справа), внаслідок чого настала його смерть;
- 39. Ткачука Ігора Михайловича, 01.09.1975 року народження,** якому заподіяно наскрізне кульове вогнепальне поранення голови (ушкоджено шкіра, кістки черепа, оболонки та речовина головного мозку), внаслідок чого настала його смерть;
- 40. Точина Романа Петровича, 06.08.1970 року народження,** якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне поранення голови з руйнуванням черепа та головного мозку, внаслідок чого настала його смерть;
- 41. Ушневича Олега Михайловича, 20.06.1982 року народження,** якому заподіяно вогнепальні поранення тулуба (грудей та живота) з ушкодженням внутрішніх органів по ходу ранових каналів (верхньої частки лівої легені, медіастінальної плеври з двох сторін, аорти, нижньої частки правої легені), розвитком внутрішньої та зовнішньої кровотечі, що призвело до крововтрати, внаслідок чого наступила його смерть;
- 42. Храпаченка Олександра Володимировича, 18.09.1987 року народження,** якому заподіяно вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів (по ходу ранового каналу ушкоджуються плечова кістка, після чого куля руйнується на серцевину та оболонку проникає в плевральну порожнину з ушкодженням 1-го та 2-го ребер ліворуч, лівої та правої легені) і крововтрати, внаслідок чого наступила його смерть;
- 43. Царька Олександра Миколайовича, 02.01.1959 року народження,** якому заподіяно наскрізне кульове вогнепальне поранення тіла (ушкоджено шкіра, підшкірно-жирова клітковина, м'язи шиї, далі проникає в ліву плевральну порожнину, ушкоджує верхню долю лівої легені, 4 ребро ліворуч, нижній край лівої лопатки, м'язи спини, підшкірно-жирову клітковину), внаслідок чого настала його смерть;
- 44. Чаплінського Володимира Володимировича, 13.01.1970 року народження,** якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення тулуба з ушкодженням м'яких тканин шиї, гортані, міжреберних м'язів, пристінкової плеври, правої легенці, 5 ребра справа, правої лопатки, що призвели до масивної кровотечі та крововтрати, внаслідок чого настала його смерть;
- 45. Чміленка Віктора Івановича 04.02.1961 року народження,** якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне поранення лівого плеча та шиї з ушкодженням магістральних судин, що обумовило розвиток кровотечі, яка призвела до крововтрати, внаслідок чого настала його смерть;

- 46. Шилінга Йосипа Михайловича, 14.03.1952 року народження,** якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення голови, внаслідок чого настала його смерть;
- 47. Шимка Максима Миколайовича, 21.10.1979 року народження,** якому заподіяно наскрізне кульове вогнепальне поранення шиї, два сліпих поранення шиї (з ушкодженням лівої загальної сонної артерії, відростків деяких шийних хребців та спинного мозку, з розвитком крововтрати, набряку-набухання спинного мозку та шоку), внаслідок чого настала його смерть;
- 48. Щербанюка Олександра Миколайовича, 02.01.1968 року народження,** якому заподіяно проникаюче наскрізне вогнепальне кульове поєднане поранення грудей та спини (ушкоджені: м'які тканини грудей, пристінкова плевра на рівні 2-го міжреберного проміжку зліва та хрящова частина 3-го лівого ребра, перикард з боку його передньої поверхні, серце (у вигляді наскрізного ушкодження його лівого шлуночку), ліва бічна стінка перикарда, нижня частина лівої легені (у вигляді її наскрізного ушкодження), лівий купол діафрагми (у вигляді його наскрізного ушкодження), м'язи попереку зліва та лівий бічний відросток 1-го поперекового хребця), внаслідок чого настала його смерть.

Таким чином, Рябошапка Василь Володимирович обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисного вбивства більше двох осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, тобто кримінального правопорушення, передбаченого п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (в редакції від 05.11.2009).

Крім того, за вищевказаних обставин, 20.02.2014, в період часу з 09:00 год. до 17:00 год., перебуваючи на вул. Інститутській в м. Києві та в прилеглих до неї місцях Садовник Д.М. та Янішевський О.В., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Девятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубць В.П., Панченко Р.В. та Симісюк М.М. (останні двоє до моменту отримання поранень), Косенко В.І., а також інші невстановлені працівники правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМП «Беркут», діючи спільно та погоджено, як єдиний бойовий підрозділ, виконуючи явно злочинний наказ керівництва держави та правоохоронних органів, а також Янішевського О.В. та Садовника Д.М., які крім особистого виконання, організували і безпосередньо координували на місці дії працівників РСП ПМОП «Беркут» та інших правоохоронців, діючи умисно, всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, за попередньою змовою групою осіб, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явно

протиправними інтересами вищих посадових осіб, зокрема, Президента України Януковича В.Ф., Міністра внутрішніх справ України Захарченка В.Ю. та інших керівників держави і правоохоронних органів, будучи об'єднані єдиними злочинним умислом, спрямованим на вчинення терористичного акту, а також умисних вбивств максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, їх силового розгону, стали здійснювати прицільні постріли на ураження з автоматів 7.62 мм АКМС, снайперської гвинтівки Драгунова, спеціальних засобів, споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі та іншої невстановленої вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, в учасників акції протесту, які у цей час знаходились на вул. Інститутській, в м. Києві та прилеглий до неї території, у тому числі у скупчення людей, тобто загально-небезпечним способом.

При цьому, працівники РСП ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, у тому числі **Рябошапка В.В.**, працівник спецпідрозділу «Омега» Косенко В.І., та інші невстановлені працівники правоохоронних органів усвідомлювали, що вони здійснюють постріли у людей, в руках яких немає зброї та які знаходяться на великій відстані і не становлять будь-якої загрози для них, оскільки метою останніх було лише евакуювати вбитих та поранених мітингувальників та підпалити шини для створення димової завіси, яка б захищала інших протестувальників від пострілів. Водночас, кожен боєць зазначеного бойового підрозділу «Беркут», який діяв під керівництвом Янішевського О.В. та Садовника Д.М., а також діючий у групі з ними Косенко В.І., безпосередньо застосовуючи за вищеописаних обставин вогнепальну зброю щодо невизначеного кола беззбройних протестувальників та вчиняючи дії щодо спостереження за місцевістю, охорони, супроводження тих, хто веде таку стрільбу, умисно та усвідомлено вчиняли погоджені, конклюдентні дії, спрямовані на реалізацію зазначеного злочинного плану щодо вчинення терористичного акту, що супроводжувалося загибеллю людей та іншими тяжкими наслідками.

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 09 год. 00 хв. по 17 год. 00 хв., унаслідок злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у вчиненні закінчених замахів на вбивство двох і більше осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, вчинених за попередньою змовою групою осіб, Садовник Д.М., Янішевський О.В., Тамтура С.Б., Макарець І.П., Чумак І.Є., Трепачов В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Мельник В.М., Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г., Десятый С.М. Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В. та Симісюк М.М. (останні двоє до моменту отримання поранень), а також Косенко В.І. та інші, у тому числі не встановлені в ході досудового слідства

працівники правоохоронних органів, зокрема співробітники РСП ПМОП «Беркут», окрім вчинення 48 умисних вбивств, також вчинили закінчені замаху на умисні вбивства 90 осіб, а саме:

1. **Абаєва Олександра Павловича, 05.10.1986 року народження**, якому заподіяно: вогнепальне поранення 1 пальця правої кисті з пошаровим пошкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів, дистальної та проксимальної фаланг 1 пальця (багатоуломковий перелом дистальної та проксимальної фаланг 1 пальця правої кисті зі зміщенням уламків та підвивихом вказаних фаланг) з частковою ампутацією кінцевих відділів вказаної фаланги, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеню тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я; рана нігтьової фаланги 3 пальця; вогнепальне поранення правої кисті з пошаровим пошкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, з наявністю множинних сторонніх тіл у м'яких тканинах на рівні дистальної половини 1 п'яної кістки правої кисті; наскрізне вогнепальне поранення сідниць з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини та м'язів; уламкове поранення шиї з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, поверхневої фасції шиї, з наявністю у кінцевих відділах ранового каналу множинних металевих уламків, наскрізне уламкове поранення шиї з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, поверхневої фасції шиї та грудинного-ключично-соскоподібного м'язу, з наявністю по ходу ранового каналу 3 металевих уламків, які відносяться до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я;
2. **Адамовського Анатолія Яковича, 23.03.1964 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого плеча з наявністю ран на передній та задній поверхнях плеча, відкритий уламковий перелом лівої плечової кістки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження по ознаці небезпеки для життя в момент заподіяння;
3. **Амельченка Василя Миколайовича, 02.11.1981 року народження**, якому заподіяні: проникаюче наскрізне кульове поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкої кишки, пошкодженням сигмоподібної кишки; сліпе кульове поранення лівої ліктьової ділянки з явищами після травматичної нейропатії лівого ліктьового нерва та явищами травматичного шоку третього ступеня, з локалізацією в правому підребер'ї округлої рани вхідного отвору, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження; в лівому підребер'ї вихідного отвору рваної рани правого надпліччя, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження;
4. **Андрушкова Юрія Романовича, 11.04.1995 року народження**, якому заподіяно кульове поранення лівої кисті, дефект м'яких тканин 4-го пальця лівої кисті, яке відноситься до середнього ступеня тяжкості по ознаці тривалого розладу здоров'я;
5. **Асєєва Бориса Борисовича, 21.06.1968 року народження**, якому заподіяно: наскрізне вогнепальне поранення правої стопи, уламкові

переломи 1, 2, 3 плеснових кісток, яке відносяться до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу; наскрізне вогнепальне поранення м'яких тканин правого стегна, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;

6. **Балковенка Валентина Миколайовича, 23.06.1996 року народження**, якому заподіяно вогнепальне поранення правої стопи – відкрита травма правої стопи: множинні уламкові переломи проксимальної фаланги 1 пальця і дистальної половини 1 плеснової кістки, крайовий перелом основи дистальної фаланги 1 пальця зі зміщенням уламків зі сторонніми тілами металевої щільності в м'яких тканинах, яке відносяться до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
7. **Безсмертного Віталія Івановича, 30.08.1986 року народження**, якому заподіяні: наскрізне кульове поранення живота з ушкодженням правої долі печінки, брижі і висхідного відділу товстої кишки, забоем правої нирки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); кульове сліпе поранення тканин правого стегна та осколкові поранення задніх поверхонь правого стегна та обох гомілок, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
8. **Бурачка Богдана Анатолійовича, 23.12.1989 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне поранення ділянки попереку, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я;
9. **Бученка Володимира Миколайовича, 31.07.1966 року народження**, якому заподіяно дотичне вогнепальне поранення шиї з ушкодженням, окрім м'яких тканин, щитоподібного хряща (у вигляді відокремлення його дрібних фрагментів із зовнішньої поверхні), перебіг якого супроводжувався розвитком реактивного (як реакція у відповідь) ларингіту без будь-яких інших проявів (дихальна недостатність, дисфагія тощо) проявів, яке відноситься до тілесного ушкодження середньої тяжкості, що спричинило розлад здоров'я на строк більш ніж 21 добу;
10. **Венчака Володимира Володимировича, 06.09.1959 року народження**, якому заподіяні: вогнепальне проникаюче поранення грудної клітини – рана на задній поверхні грудної клітини справа в проекції 8-10 грудних хребців з ушкодженням м'яких тканин грудної стінки, проникненням у праву плевральну порожнину з явищами правостороннього гемопневмотораксу, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); вогнепальні поранення правого передпліччя з багатоуламковим переломом обох (променевої та ліктьової) кісток та правої кисті з травматичною ампутацією першого пальця та нігтьової і середньої фаланг другого пальця відносяться до тілесного ушкодження середнього ступеня

тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу; вогнепальні поранення правого плеча, правого стегна та правої гомілки відносяться до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;

11. **Вархоляка Богдана Івановича, 30.07.1957 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне (внаслідок пострілу з вогнепальної зброї) поранення правого ліктьового суглобу, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеню тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я;
12. **Вікульєва Ігоря Миколайовича, 26.02.1992 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення правого стегна з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів правого стегна, правої стегнової кістки (уламковий перелом шийки стегнової кістки зі зміщенням дистального уламку доверху), правого сідничного нерву (повний перетин його), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження за критерієм стійкої втрати працездатності (який у даному випадку складає понад 33 %);
13. **Галамая Василя Ярославовича, 29.11.1986 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення тазу з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів правої сідничної ділянки, кісток тазу (з масивним крововиливом у оточуючі тканини), з відривом задньої (перетинчастої) частки уретри, позаочеревним розривом передньої стінки сечового міхура, що ускладнилося розвитком шоку важкого ступеню, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
14. **Герасимова Олександра Володимировича, 06.02.1956 року народження**, якому заподіяно вогнепальне поранення лівого плеча з пошкодженням кістки, яке відноситься до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості по критерію довготривалого розладу здоров'я;
15. **Гончаровського Володимира Івановича, 19.02.1983 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення плеча з пошаровим пошкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів правого плеча, плечової кістки (з дефектом її тіла 8 см) - вогнепальний перелом; сліпе вогнепальне поранення живота з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів поперекової ділянки, порожньої кишки, парієтальної очеревини, вогнепальні переломи 4-5 поперекових хребців, рани оболонки спинного мозку, які відносяться до важких тілесних ушкоджень.
16. **Горницького Олександра Андрійовича, 09.04.1979 року народження**, якому заподіяно вогнепальне сліпе поранення лівого стегна, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короточасний розлад здоров'я;
17. **Грабовецького Ярослава Васильовича, 18.09.1979 року народження**, якому заподіяно: сліпе комбіноване проникаюче (вогнепальне дробове та

уламкове) поранення голови: вхідні отвори – у ділянці перенісся, скроневої ділянки зліва, лобної ділянки зліва, лівого ока, від яких спрямовані ранові канали, що проходять у напрямку з зовні у середину, з пошаровим ушкодженням лівого ока (усі шари), з кровотечею у рогівку та сітку лівого ока (з субкон'юнктивним крововиливом зліва по ходу ранового каналу, відшаруванням сітківки та втратою зору на ліве око); шкіри (з наявністю сторонніх тіл (дробі) підшкірно в проекції вхідних ран лівоскроневої та лобної ділянок зліва), по ходу яких має місце ушкодження апоневрозу, кісток склепіння черепа (луски лівої скроневої кістки та лобної кістки), речовини головного мозку (розміщення речовини у лівій скроневої частці, у лівій лобній частці), з наявністю дробі у речовині лобної частки, у лівій скроневої частці; яка супроводжувалась стисненням переднього рогу лівого бокового шлуночка, внутрішнє черепною кровотечею (субдуральний крововилив об'ємом щонайменше 50 мл); сліпе вогнепальне проникаюче дробове поранення грудної клітки з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, міжреберних м'язів, пристінкової плеври, з проникненням у плевральну порожнину, які відносяться до важкого тілесного ушкодження за критерієм небезпеки для життя;

18. **Гукова Віталія Сергійовича, 21.12.1994 року народження**, якому заподіяні: кульове сліпе поранення м'яких тканин на рівні верхньої третини правого стегна по латеральній поверхні; кульове поранення лівої надключичної області з багатооскольчастим переломом лівої ключиці на кордоні середньої та дистальної третини з дефектом кістки; кульове сліпе поранення м'яких тканин задньо-верхньої поверхні грудної клітини зліва; оскольчасте сліпе поранення м'яких тканин правого голено-стопного суглобу з надривом зв'язок з краєвим відривом бугристості латеральної лоджки, які відносяться до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості, що спричинило розлад здоров'я на строк більш ніж 21 добу; пошкодження у вигляді саден височної області зліва, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження;
19. **Гуча Олександра Юрійовича, 03.06.1986 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення лівого стегна з ушкодженням тіла стегнової кістки у вигляді скалкового перелому, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); сліпе вогнепальне поранення правого стегна з ушкодженням м'яких тканин стегна, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я (за критерієм тривалості розладу здоров'я);
20. **Дацишина Богдана Петровича, 26.11.1959 року народження**, якому заподіяно наскрізне проникаюче вогнепальне кульове поранення шиї та спини справа з ушкодженням підключичної артерії та лопатки справа, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
21. **Довжанського Юрія Васильовича, 27.03.1986 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення правого плеча з ушкодженням

- тіла плечової кістки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); наскрізне дотичне вогнепальне поранення правого передпліччя, з ушкодженням лише м'яких тканин передпліччя, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
22. **Дребита Василя Юрійовича, 15.01.1995 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне поранення лівого стегна, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я;
23. **Дрозюка Павла Володимировича, 25.01.1984 року народження**, якому заподіяно одне сліпе проникаюче вогнепальне дробове (картеч) поранення грудної клітини та лівого стегна (внаслідок одного пострілу): вогнепальне проникаюче поранення грудної клітини з ушкодженням м'яких тканин грудної стінки, проникненням у плевральну порожнину, пораненням нижньої долі лівої легені, пораненням парієтальної плеври у проекції 10 ребра по лопатковій лінії, явищами гемопневмотораксу, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); вогнепальне поранення лівого стегна, з наявністю стороннього тіла у м'яких тканинах стегна, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
24. **Жуковської Олесі Федорівни, 27.01.1993 року народження**, якій заподіяно одне наскрізне вогнепальне поранення шиї з ушкодженням м'яких тканин шиї, піднижнє-щелерної слинної залози зліва та лівої під'язичної артерії, яке супроводжувалось крововтратою, відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
25. **Запотоцького Артема Олександровича, 31.01.1980 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення грудної клітини та хребтового каналу з ушкодженням м'яких тканин грудної клітини, з переломом остистих відростків та дуг 3-4 грудних хребців зі зміщенням їх уламків в спинномозковий канал та розривом твердої оболонки спинного мозку, перелом лівої лопатки, уламковими переломами 3-4 ребер зліва по паравертебральній лінії, з послідуочим проникненням у ліву плевральну порожнину, наскрізним пораненням верхньої долі лівої легені, явищами гемопневмотораксу, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
26. **Заречнюка В'ячеслава Володимировича, 07.02.1970 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення правого стегна, по ходу ранового каналу якого було ушкоджено тіло стегнової кістки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
27. **Заставного Ігоря Романовича, 14.11.1993 року народження**, якому заподіяно вогнепальне проникаюче поранення черевної порожнини з ушкодженням нисхідної кишки, відкрите вогнепальне поранення лівої

- гомілки з розплющенням кісткової тканини, вогнепальне поранення лівої кисті, травматичний шок 3-го ст., яке відноситься до важкого тілесного ушкодження по ознаці небезпеки для життя та здоров'я в момент їх спричинення;
28. **Зеленчука Романа Івановича, 11.10.1993 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення правого передпліччя, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 29. **Каплуна Ярослава Богдановича, 09.11.1993 року народження**, якому заподіяно два вогнепальні поранення задньої поверхні лівого передпліччя з ушкодженням м'яких тканин передпліччя, які відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 30. **Карпина Віталія Петровича, 13.04.1987 року народження**, якому заподіяно вогнепальне поранення лівої руки з переломом третьої, четвертої, п'ятої кістки п'ясті та дефектом четвертої кістки п'ясті з пошкодженням спільних нервових стовбурів третього-четвертого та четвертого-п'ятого пальців і пальцевих артерій до четвертого пальця на лівій кисті, дефекту шкіри долоні і тильного боку кисті, перелому середньої основної фаланги четвертого пальця лівої кисті, контрактури третього - п'ятого пальців лівої кисті внаслідок травми, численних відкритих ран зап'ястя і руки, пошкодженням латерального меніска та розвитком хондромалії третього/четвертого ступеня і дефекту хряща задньої нижньої поверхні бічного виростка стегнової кістки та виростків великогомілкової кістки правої нижньої кінцівки, яке відноситься, як таке, що призвело до розладу здоров'я, пов'язаного зі стійкою втратою загальної працездатності не менш ніж на одну третину і відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм стійкої втрати загальної працездатності);
 31. **Качана Романа Любомировича, 05.03.1995 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення поперекового відділу хребта з переломом остистого відростку і дуги 5 поперекового хребця з ушкодженням міжхребцевих дисків 5 поперекового – 1 крижового хребців, розривом коренів кінського хвоста і дуального мішка, лінійний злам крила клубової кістки зліва та фрагментарний злам крила клубової кістки справа. Проникаюче у канал хребта ушкодження відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя). Перелом обох клубових кісток відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості за ознакою тривалого розладу здоров'я.
 32. **Ковальчука Петра Григоровича, 09.07.1967 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів грудної клітини, пристінкової плеври, 7-8 ребер, наскрізним пораненням нижньої долі легені із зануренням уламків ребер по ходу ранового каналу, пристінкової плеври грудної клітини зліва, яке супроводжувалось внутрішньо-грудною кровотечею та

- відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
33. **Колесникова Святослава Ігоровича, 14.02.1975 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення правого плеча, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
 34. **Котляревського Романа Олександровича, 13.11.1980 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення правого стегна з ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів правого стегна, правої стегнової кістки (вогнепальний складковий перелом на протяжності проксимальної третини зі зміщенням уламків), яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
 35. **Кочеткова Олександра Вікторовича, 02.02.1976 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне кульове поранення передньої поверхні грудної клітини справа з пошкодженням пристінкової плеври правої плевральної порожнини, що супроводжувалось кровотечею в плевральну порожнину та поступленням в неї повітря, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); дотичне вогнепальне кульове поранення м'яких тканин правого плеча, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що викликало короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 36. **Кравчука Руслана Валентиновича, 03.02.1992 року народження**, якому заподіяно вогнепальну рану в ділянці шиї справа та вогнепальну рану із наявною гематомою великих розмірів в ділянці кута правої лопатки, забій частки правої легені, які відносяться до легкого тілесного ушкодження з короткочасним розладом здоров'я;
 37. **Кравчука Юрія Миколайовича, 12.01.1978 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення лівої нижньої кінцівки, по ходу ранового каналу якого була ліва великогомілкова кістка, в т.ч. її тіло, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); наскрізне вогнепальне поранення правого стегна, по ходу ранового каналу якого були ушкоджені лише м'які тканини правого стегна та дотичне вогнепальне поранення правого передпліччя, яке супроводжувалось ушкодженням лише м'яких тканин правого передпліччя, які відносяться до легкого тілесного ушкодження, що викликало короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 38. **Кривуна Михайла Вікторовича, 22.11.1992 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне поранення правого стегна з розміщенням м'яких тканин, ушкодженням фасції 4-х голового м'язу правого стегна, яке відноситься до ушкоджень середнього ступеня тяжкості по критерію довготривалого розладу здоров'я.
 39. **Ксенчука Юрія Ярославовича, 08.07.1988 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення грудної клітини, яке відноситься до

- легкого тілесного ушкодження, що викликало короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
40. **Кунафіна Тимура Рефгатовича, 28.05.1983 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення м'яких частин лівого плеча, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 41. **Кушніра Віктора Володимировича, 05.03.1990 року народження**, якому заподіяно сліпе кульове вогнепальне поранення правого плеча, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що викликало короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 42. **Лабецького Олександра Мироновича, 20.08.1985 року народження**, якому заподіяно наскрізне поранення правого стегна – 2 рани у ділянці верхньої третини правого стегна та забійна рана у ділянці лівої лопатки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження;
 43. **Ладима Петра Степановича, 16.02.1987 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого стегна – уламково-фрагментований перелом нижньої третини діалізу лівої стегнової кістки з суттєвим зміщенням (до $\frac{1}{2}$ вісі кістки) уламків та кісткових фрагментів, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження;
 44. **Ланка Вадима Івановича, 26.12.1974 року народження**, якому заподіяно відкрите вогнепальне поранення з ушкодженням лівої ключиці, лівої лопатки та дельтовидного м'язу, яке відноситься до тілесних ушкоджень середньої тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я;
 45. **Ликавського Петра Антоновича, 12.11.1964 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне з невеликої відстані вогнепальне (внаслідок пострілу з вогнепальної зброї) поранення правої гомілки, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короточасний розлад здоров'я;
 46. **Лубяницького Антона Олеговича, 07.10.1989 року народження**, якому заподіяно: наскрізне вогнепальне поранення живота з ушкодженням органів черевної порожнини, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); наскрізне поранення м'яких тканин лівого передпліччя, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що викликало короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
 47. **Лукашевича Петра Миколайовича, 29.06.1990 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення м'яких тканин правого стегна, яке відноситься до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
 48. **Мамедова Сергія Мехмановича, 19.04.1995 року народження**, якому заподіяно кульове поранення правого плечового суглобу, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що викликало короточасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;

49. **Марчака Андрія Віталійовича, 16.06.1988 року народження**, якому заподіяно вогнепальне наскрізне поранення правої гомілки, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень з короткочасним розладом здоров'я;
50. **Марчука Павла Борисовича, 10.07.1989 року народження**, якому заподіяні вогнепальні поранення: дотичне наскрізне вогнепальне поранення правого ліктьового суглобу з ушкодженням правого ліктьового відростку та нескрізне не проникаюче поранення грудної клітини з ушкодженням м'яких тканин даної анатомічної ділянки, легеневої тканини верхньої частинки лівої легені, які відноситься до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
51. **Медведецького Михайла Володимировича, 18.11.1986 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого передпліччя, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
52. **Мельника Романа Васильовича, 16.09.1987 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне (внаслідок пострілу з вогнепальної зброї) поранення правої сідниці та поперекової ділянки справа з не близької відстані, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження з короткочасним розладом здоров'я;
53. **Микитина Миколу Васильовича, 22.11.1971 року народження**, якому заподіяні: наскрізне поранення лівого стегна з пошаровим ушкодженням усіх шарів шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів, стегнової кістки (вогнепальний багатоуламковий перелом), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя); вогнепальне поранення правої стопи з ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів та фасцій правої стопи, проксимальної фаланги 1 пальця правої стопи, лад'євидної та кубоподібної кісток правої стопи; основи 2 плюснової кістки, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
54. **Михалка Василя Ярославовича, 26.12.1988 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, великого грудного м'язу, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
55. **Мовчана Володимира Віталійовича, 21.03.1977 року народження**, якому заподіяно черепно-лицеве вогнепальне (внаслідок пострілу з вогнепальної зброї) поранення з не близької відстані, з пошкодженням твердого і м'якого піднебіння та язичка, осколковий перелом всіх стінок обох верхньощелепних пазух, перелом крилоподібного відростка з лівої сторони, осколковий перелом носа, двосторонні множинні переломи нижньої щелепи, травма правого очного яблука з присутністю металевого стороннього тіла біля яблука, масивна гематома перед і середсітківкового

правого очного яблука, численні металеві чужорідні тіла в області м'яких тканин обличчя і в області дислокації мозку, черепно-мозкова травма у вигляді забою головного мозку на кордоні лобових часток і лівої тім'яної з заглибленням кісткових фрагментів, геморагічний шок, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент спричинення;

56. **Мурави Андрія Ігоровича, 30.03.1990 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівої гомілки з пошаровим ушкодженням усіх шарів шкіри, підшкірно-жирової клітковини, лівої великогомілкової кістки (скалковий перелом дистальної третини лівої великогомілкової кістки зі зміщенням уламків), м'язів лівої гомілки, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
57. **Мустафасва Тимура Алі огли, 17.12.1987 року народження**, якому заподіяно наскрізне непроникаюче вогнепальне кульове (внаслідок дії кулі при пострілі з нарізної вогнепальної зброї), з невеликої відстані, поранення грудної клітки, з локалізацією вхідної вогнепальної рани на спині зліва, вихідної – на спині справа, а походу ранового каналу були ушкоджені м'які тканини спини та остистий відросток 10-ого грудного хребця, яке відноситься до тілесного ушкодження середньої тяжкості (за критерієм тривалості розладу здоров'я);
58. **Наваляного Андрія Степановича, 16.12.1984 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення правої руки у ділянці ліктьового суглобу у вигляді відламкового перелому шийки променевої кістки, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості за ознакою тривалого розладу функцій правої руки;
59. **Нечипорука Олександра Валентиновича, 08.04.1984 року народження**, якому заподіяно: одне наскрізне вогнепальне поранення правого колінного суглобу; два сліпих вогнепальних поранення правого стегна; три вогнепальних поранення лівого стегна, які відносяться до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу; одне сліпе вогнепальне поранення 4-го пальця лівої кисті та одне дотичне вогнепальне поранення лівої верхньої кінцівки відносяться до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я;
60. **Онуфрієва Павла Анатолійовича, 21.05.1995 року народження**, якому заподіяно дотичне наскрізне вогнепальне поранення правої гомілки з пошаровим ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів правої гомілки, кісток правої гомілки – вогнепальні уламкові переломи обох кісток правої гомілки (дефект стовбура правої гомілкової кістки з розлогою втратою сегменту у ділянці середньої третини), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження;
61. **Панчука Анатолія Анатолійовича, 14.10.1982 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення поперекової ділянки

(лівої та правої її половини) з гематомами м'яких тканин навколо вхідного та вихідного отворів, пошкодженням правої нирки, гематомою заочеревного простору, розвитком кровотечі та травматичного шоку середньої тяжкості, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);

62. **Пекуша Юрія Юрійовича, 15.06.1986 року народження**, якому заподіяні: наскрізне вогнепальне поранення лівого плеча – уламковий перелом діафізу плечової кістки, поранення плечової артерії на рівні перелому, контузія променевого та ліктьового нервів; сліпе вогнепальне поранення тулубу з ушкодженням м'яких тканин грудної клітини, пораненням діафрагми, ушкодженням селезінки (повне руйнування її по діафрагмальній та вісцелярній поверхні), лівої нирки (повне поперечне руйнування нирки), явищами внутрішньочеревної кровотечі, які відносяться до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
63. **Пліша Івана Михайловича, 15.08.1964 року народження**, якому заподіяно дотичне вогнепальне кульове поранення м'яких тканин правої тім'яної ділянки голови та забій головного мозку легкого ступеню, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження з короткочасним розладом здоров'я;
64. **Пованди Богдана Михайловича, 01.03.1970 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне поранення правого плеча з пошкодженням плечової артерії, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
65. **Пронька Олександра Олександровича, 03.03.1987 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого колінного суглобу: відкрита травма лівого колінного суглобу з поширеним ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, дистального метаепіфізу лівої стегнової кістки (уламковий перелом), з наявністю рани у ділянці зовнішнього виростку по задній поверхні, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеню тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я;
66. **Пятковського Романа Петровича, 22.05.1983 року народження**, якому заподіяно вогнепальне кульове наскрізне поранення поперекової ділянки з ушкодженням м'яких тканин поперекової ділянки, крила здухвинної кістки справа (перелом), попереково-крижового відділу хребта (переломи поперекових відростків 5 поперекового хребця і тіла 1 крижового хребця), з ушкодженням твердої мозкової оболонки спинного мозку та кінцевої частини спинного мозку (корінці «кінського хвоста»), з ушкодженням здухвинної кістки зліва (перелом), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
67. **Рапового Івана Васильовича, 09.12.1978 року народження**, якому заподіяно наскрізне проникаюче вогнепальне кульове поранення грудної клітини зліва з ушкодженням нижньої частки лівої легені, діафрагми, сальника, що супроводжувалось внутрішньо-грудною та

- внутрішньочеревною кровотечею, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
68. **Рудика Богдана Сергійовича, 08.09.1992 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівої кисті з ушкодженням, окрім м'яких тканин, кісток 1-го пальця та 3-ої п'ясної, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
69. **Симчича Василя Романовича, 19.07.1984 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення правого плеча, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
70. **Сливки Юрія Валерьяновича, 14.02.1975 року народження**, якому заподіяно сліпе не проникаюче вогнепальне дробове (картеч) поранення живота, внаслідок якого були пошкоджені тканини, що зумовило порушення лімфовідтоку зі статевих органів (калитки) з розвитком водянки правого яєчка, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;
71. **Соловійова Андрія Володимировича, 14.05.1983 року народження**, якому заподіяно дотичне наскрізне вогнепальне поранення лівого передпліччя з ушкодженням променевої кістки, медіального нерву, променевої артерії, сухожилків: довгого згинача 1-го пальця, променевого згинача кисті та глибокого згинача 2-го пальця, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
72. **Сухінського Олега Миколайовича, 23.02.1954 року народження**, якому заподіяно сліпе кульове вогнепальне поранення правого стегна з пошкодженням стегнової артерії, стегнового латерального нервів, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
73. **Талмазана Анатолія Миколайовича, 01.10.1978 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення ділянки правого колінного суглобу – відкрита травма лівої гомілки з поширеним ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язів лівої гомілки, лівої великогомілкової кістки (кістковий дефект округлої форми по внутрішній поверхні великогомілкової кістки діаметром 20x25 мм – дирчастий перелом середньої третини діалізу великогомілкової кістки), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження;
74. **Тітика Романа Богдановича, 29.09.1968 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення правої сідниці, малої миски, лівої крижаної ділянки, відкритий злам кісток тазу, зовнішня кровотеча, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);

75. **Ткачука Володимира Ярославовича, 27.07.1988 року народження**, якому заподіяно вогнепальне поранення правої гомілки – відкритий багатуоламковий перелом обох (великогомілкової та малоомілкової) кісток у середній третині діафізів, рани на передньо-внутрішній та зовнішній поверхнях гомілки в середній третині, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
76. **Томана Андрія Володимировича, 09.07.1976 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення правого стегна, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
77. **Тонського Олександра Олександровича, 01.01.1957 року народження**, якому заподіяно проникаюче торокоабдомінальне поранення: рана діаметром 2 см з опаленими краями на передній поверхні грудної клітини справа по передне-паховій лінії на рівні 6 ребра, від якої відходить рановий канал, по ходу якого ушкоджуються м'які тканини грудної стінки, проникає у праву плевральну порожнину з пораненням нижньої долі правої легені, з явищами гемопневмотораксу (наявність у плевральній порожнині до 800 мл крові та повітря), правого купола діафрагми, правої долі печінки, далі рановий канал через передне середостіння направляється у ліву плевральну порожнину, з явищами гемопневмотораксу (наявність у плевральній порожнині до 100 мл крові та повітря), де виявлене стороннє тіло на рівні 6 ребра зліва, яке за ступенем тяжкості відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
78. **Трапезуна Сергія Вікторовича, 02.02.1977 року народження**, якому заподіяно вогнепальне наскрізне поранення лівого стегна у верхній третині з ушкодженням стегнової вени, що відноситься до важких тілесних ушкоджень. Вогнепальне наскрізне поранення правого стегна у верхній третині, вогнепальні поранення м'яких тканин нижньої третини правої гомілки, що відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короткочасний розлад здоров'я;
79. **Третякова Станіслава Михайловича, 16.07.1983 року народження**, якому заподіяно вогнепальне поранення грудної клітини зліва: перелом 9 ребра зліва, крайовий перелом остистого відростку 2 поперекового хребця, розрив товстої кишки, селезінкової вени та хвоста підшлункової залози, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
80. **Фіголя Руслана Вікторовича, 15.08.1984 року народження**, якому заподіяно наскрізне поранення живота справа з пошкодженням правої внутрішньої здухвинної вени, серозної оболонки тонкої кишки, дірчатим вогнепальним переломом правої здухвинної кістки, розчавленням латеральної маси крижня на рівні 2-5 крижових хребців, яке ускладнилось гемоперитонеумом, напрожною тазовою гематомою, геморагічним шоком 3 ст. (враховуючи дані додаткових досліджень, а саме комп'ютерної томографії, вхідний отвір в здухвинній ділянці справа, а вихідний – в

- поперекової ділянці справа), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
81. **Філіповича Івана Миколайовича, 03.07.1987 року народження**, якому заподіяно сліпе вогнепальне поранення голови з поширеним ушкодженням шкіри, підлеглих м'яких тканин щічної ділянки, м'яких тканин у ділянці піднебіння, крило-щелепної ділянок, в ділянці правої біля ушнотрубної ділянки; кісток лицевого скелету; переломи – правої верхньої щелепи в ділянці горба, альвеолярного паростка твердого піднебіння; перелом вінецьового відростку нижньої щелепи справа; всіх стінок правої верхньощелепної пазухи; уламковий перелом дна очної ямки; уламковий перелом кісток носа; перелом правої виличної кістки; перелом лівої виличної кістки; синці обох повік обох очей, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
 82. **Француза Андрія Михайловича, 13.12.1989 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення правої половини грудної клітини з переломами 3 та 4 ребер, контузією правої легені, поступленням крові та повітря у плевральну порожнину, ураженням правого плечового сплетіння, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
 83. **Халака Андрія Юрійовича, 27.05.1995 року народження**, якому заподіяно одне наскрізне вогнепальне поранення плеча, яке відноситься до легких тілесних ушкоджень з короткочасним розладом здоров'я;
 84. **Харчука Бориса Сергійовича, 15.11.1987 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого плеча у вигляді наскрізної рваної рани, відкритого уламкового перелому діафізу плечової кістки на межі середньої та нижньої третин зі зміщенням уламків, дотичної вогнепальної рани в ділянці нижнього кута лівої лопатки, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
 85. **Хомалича Анатолія Ярославовича, 29.10.1986 року народження**, якому заподіяно наскрізне непроникаюче поранення тулуба, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
 86. **Хорошавіна Вячеслава Геннадійовича, 10.08.1977 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого надпліччя: перелом акроміального відрізка лівої ключиці, рана м'яких тканин у ділянці акроміального відрізка лівої ключиці, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу
 87. **Шевченка Миколи Володимировича, 01.10.1977 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне поранення лівого стегна гомілки, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу;

88. **Шевченка Олексія Валерійовича, 10.08.1979 року народження**, якому заподіяно наскрізне торакоабромідалне поранення з ураженням лівого купола діафрагми, лівого плеврального синуса, лівої долі печінки, поперечно-ободової кишки, з розвитком гемоперітонеума, двобічного гемопневмотораксу, яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
89. **Шкіля Олександра Анатолійовича, 25.05.1992 року народження**, якому заподіяно наскрізне вогнепальне кульове поранення нижньої третини лівого передпліччя з ушкодженням шкіри, підшкірно-жирової клітковини, м'язової тканини, відкритого уламкового перелому нижньої третини обох кісток лівого передпліччя (з дефектом кісткової тканини променевої кістки) з ушкодженням сухожилків м'язів зовнішньої групи (згиначів 1-го пальця, розгиначів 1 пальця, променевого розгинача кисті), яке відноситься до тілесних ушкоджень середнього ступеня тяжкості, що спричинили тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу;
90. **Яшука Олександра Васильовича, 10.10.1975 року народження**, якому заподіяні тілесні ушкодження у вигляді: наскрізного поранення м'яких тканин в ділянці лівого суглобу, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження, що спричинило короткочасний розлад здоров'я на строк понад 6 але менш ніж 21 добу; наскрізне вогнепальне поранення правої верхньої кінцівки: відкриті уламкові переломи дистального кінця плечової кістки, проксимальної частини променевої та ліктьових кісток, яке відноситься до тілесного ушкодження середнього ступеня тяжкості, що спричинило тривалий розлад здоров'я на строк понад 21 добу; наскрізне вогнепальне поранення правого стегна: відкритий уламковий перелом діалізу правої стегнової кістки, яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя).

Однак, довести свій злочинний умисел, направлений на вчинення умисних вбивств учасників акції протесту, до кінця Садовнику Д.М., Янішевському О.В., Мельнику В.М., Кишканю О.І., Зінченку С.П., Аброськіну П.М., Цвігуну О.Ю., Таранусі Є.В., **Рябошапці В.В.**, Шафаренку Б.М., Шпильовому С.П., Маринченку О.М., Владичі І.В., Зарицькому Н.М., Трепачову В.М., Чумаку І.Є., Макарку І.П., Тамтурі С.Б., Горбику Р.А., Пронозі Є.К., Шабашу О.О., Псарьову П.Ю., Кравцю Ю.Г., Девятому С.М., Ісакову Д.О., Тригубцю В.П., Панченку Р.В. та Симісюку М.М. (останнім двом до моменту отримання поранень) а також Косенку В.І. та іншим не встановленим в ході досудового слідства працівникам правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМОП «Беркут» не вдалося, оскільки особам, які отримали вогнепальні поранення, було вчасно надано необхідну та кваліфіковану медичну допомогу.

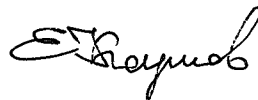
Тобто, Садовник Д.М., Янішевський О.В., Мельник В.М., Кишкань О.І., Зінченко С.П., Аброськін П.М., Цвігун О.Ю., Тарануха Є.В., **Рябошапка В.В.**, Шафаренко Б.М., Шпильовий С.П., Маринченко О.М., Владика І.В., Зарицький Н.М., Трепачов В.М., Чумак І.Є., Макарець І.П., Тамтура С.Б., Горбик Р.А., Проноза Є.К., Шабаш О.О., Псарьов П.Ю., Кравець Ю.Г.,

Дев'ятий С.М., Ісаков Д.О., Тригубець В.П., Панченко Р.В. та Симісюк М.М. (останні двоє до моменту отримання поранень) та інші не встановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів, у тому числі РСП ПМОП «Беркут», виконали усі дії, які вони вважали необхідними для вчинення умисних вбивств учасників акції протесту, але злочин не було закінчено з причин, які не залежали від їх волі.

Таким чином, Рябошапка Василь Володимирович обґрунтовано підозрюється у вчиненні закінченого замаху на умисні вбивства більше двох осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, але до кінця злочин не було закінчено з причин, які не залежали від його волі, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (в редакції від 05.11.2009).

А всього, таким чином, Рябошапка В.В., підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 365 (в редакції від 07.04.2011); ч. 3 ст. 258 (в редакції від 21.09.2006); п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ч. 2 ст. 15 п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ст. 340 КК України.

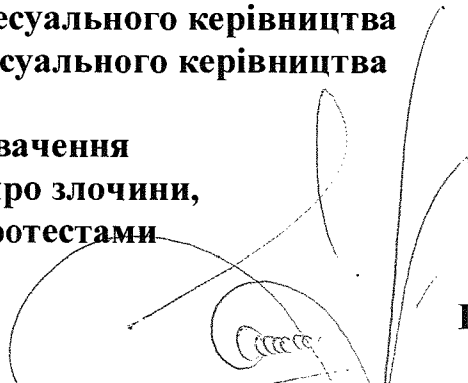
Слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013 – 2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Едуард КАРПОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
начальник другого відділу процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими протестами
у 2013 – 2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Ігор ЗЕМСКОВ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний Рябошапка В.В. _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

**Пам'ятка про процесуальні права і обов'язки підозрюваного
Рябошапки Василя Володимировича**

Підозрюваному Рябошапці Василю Володимировичу відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КОНВЕНЦІЯ

про захист прав людини і основоположних свобод

Стаття 6

Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

а) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;

б) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;

с) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;

д) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

е) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки їй вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок короткочасного затримання осіб,
підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Затриманим роз'яснюються їх права та обов'язки.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про попереднє ув'язнення

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, Міжнародного кримінального суду, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України (1129-15) для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують

конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та цим Кодексом випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі, якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24¹

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297⁻¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297⁻². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297⁻³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-² цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-¹ цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-⁵. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті

Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Стаття 567. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео - або телефонної конференції

1. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави проводиться у присутності слідчого судді за місцезнаходженням особи за допомогою відео- або телефонної конференції у таких випадках:

- 1) неможливості прибуття певних осіб до компетентного органу іноземної держави;
- 2) для забезпечення безпеки осіб;
- 3) з інших підстав, визначених слідчим суддею (судом).

2. Допит шляхом відео - або телефонної конференції виконується у порядку, передбаченому процесуальним законом запитуючої сторони у тій мірі, в якій такий порядок не суперечить засадам кримінального процесуального законодавства України та загальновизнаним стандартам забезпечення прав людини і основоположних свобод.

3. Компетентний орган запитуючої сторони повинен забезпечити участь перекладача під час проведення відео - або телефонної конференції.

4. Якщо під час допиту слідчий суддя виявив порушення порядку, передбаченого частиною другою цієї статті, особою, яка здійснює допит, він повідомляє про це учасників процесуальної дії та зупиняє допит з метою вжиття заходів для його усунення. Допит продовжується тільки після узгодження з компетентним органом запитуючої сторони необхідних змін у процедурі.

5. Протокол допиту та носії відео- або аудіоінформації надсилаються до компетентного органу запитуючої сторони.

6. За правилами, передбаченими цією статтею, проводяться допити за допомогою відео- або телефонної конференції за запитом компетентного органу України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«___» _____ 202__ року _____ ПІБ
(підпис)

**Слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку із масовими протестами
у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

Едуард КАРПОВ